

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

การจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดย Δ -ไอดีลวิซันัย

CHARACTERIZING SEMIGROUPS BY Δ -FUZZY IDEALS

โดย

ยุพร रिमชलगर (หัวหน้าโครงการ) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
พงษ์พันธ์ จุลทา (ผู้ร่วมวิจัย) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

พ.ศ. 2562

แบบสรุปโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์

1. ชื่อโครงการ (ภาษาไทย).....การจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดย Δ -ไอดีลวิภันซ์
(ภาษาอังกฤษ).....Characterizing semigroups by Δ -fuzzy ideals

2. ชื่อหัวหน้าโครงการ.....นางสาวยุพร ริมชลการ.....
.....Miss Yuporn Rimcholakarn.....
ตำแหน่ง.....หัวหน้าโครงการ.....
หน่วยงาน.....คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....
สถานที่ติดต่อ.....คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....
โทรศัพท์.....0-5526-7054.....โทรสาร..... 0-5526-7054.....
E-mail.... rimcholakarn@yahoo.co.th.....
ผู้ร่วมโครงการ.....ว่าที่ร้อยตรีพงษ์พันธ์ จุลทา
.....Acting Sub Lt. Pongpun Julatha.....
ตำแหน่ง.....ผู้ร่วมวิจัย.....
หน่วยงาน.....คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....
สถานที่ติดต่อ.....คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....
โทรศัพท์.....084-934-5007.....โทรสาร.....0-5526-7054.....
E-mail.pongpunjulatha@hotmail.com.....

3. ระยะเวลาโครงการ....1...ปี ตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ. 2561 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

4. บทคัดย่อ
การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยทำการแนะนำแนวคิด Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ Δ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ Δ -ไอดีลขวาวิภันซ์ Δ -ไอดีลคู่ว่างน้อยทั่วไปวิภันซ์ Δ -ไอดีลคู่วิภันซ์ Δ -ไอดีลภายในวิภันซ์ Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์และ Δ -ไอดีลวิภันซ์ของกึ่งกรุปซึ่งเป็นน้อยทั่วไปของ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอดีลขวาวิภันซ์ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่ว่างน้อยทั่วไปวิภันซ์ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วิภันซ์ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอดีลภายในวิภันซ์ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์และ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอดีลวิภันซ์ ตามลำดับ พร้อมกับจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดย Δ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ Δ -ไอดีลขวาวิภันซ์ Δ -ไอดีลคู่ว่างน้อยทั่วไปวิภันซ์ Δ -ไอดีลคู่วิภันซ์ Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์และ Δ -ไอดีลวิภันซ์

Abstract

The purposes of this research are to introduce concepts of Δ -fuzzy subsemigroups, Δ -fuzzy left ideals, Δ -fuzzy right ideals, Δ -fuzzy generalized bi-ideals, Δ -fuzzy bi-ideals, Δ -fuzzy interior ideals, Δ -fuzzy quasi-ideals and Δ -fuzzy ideals of semigroups which are $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy subsemigroups, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy left ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy right ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy generalized bi-ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy bi-ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy interior ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy quasi-ideals and $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy ideals, respectively. We also characterize semigroups by Δ -fuzzy left ideals, Δ -fuzzy right ideals, Δ -fuzzy generalized bi-ideals, Δ -fuzzy bi-ideals, Δ -fuzzy quasi-ideals and Δ -fuzzy ideals.

5. วัตถุประสงค์ของโครงการ

5.1 เพื่อให้ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ Δ -ไอตีสซ้ายวิภันซ์ Δ -ไอตีสขวาวิภันซ์ Δ -ไอตีสคู่ว่างนัยทั่วไปวิภันซ์ Δ -ไอตีสคูวิภันซ์ Δ -ไอตีสภายในวิภันซ์ Δ -ควอซี-ไอตีสวิภันซ์และ Δ -ไอตีสวิภันซ์ของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสซ้ายวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสขวาวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคู่ว่างนัยทั่วไปวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคูวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสภายในวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอตีสวิภันซ์และ Δ -ไอตีสวิภันซ์ตามลำดับ เมื่อกำหนดให้ $\Delta \subseteq [0, 1]$ และ $|\Delta| > 1$

5.2 เพื่อจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดย Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ Δ -ไอตีสซ้ายวิภันซ์ Δ -ไอตีสขวาวิภันซ์ Δ -ไอตีสคู่ว่างนัยทั่วไปวิภันซ์ Δ -ไอตีสคูวิภันซ์ Δ -ควอซี-ไอตีสวิภันซ์และ Δ -ไอตีสวิภันซ์

6. เป้าหมายของโครงการ

พัฒนาเซตย่อยวิภันซ์ที่เป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสซ้ายวิภันซ์, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสขวาวิภันซ์, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคู่ว่างนัยทั่วไปวิภันซ์, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคูวิภันซ์, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอตีสวิภันซ์, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสภายในวิภันซ์และ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสวิภันซ์ของกึ่งกรุป และใช้เซตย่อยวิภันซ์ที่ได้จากพัฒนามาเป็นเครื่องมือในการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุป

7. งบประมาณ

รายละเอียดงบประมาณ	งบประมาณที่ได้รับ (บาท)	งบประมาณที่ใช้จ่าย (บาท)	ยอดคงเหลือ (บาท)
1. งบบุคลากร	0	0	0
2. งบดำเนินงาน	0	0	0
2.1 ค่าตอบแทน	1,530	1,530	0
2.2 ค่าใช้สอย			
-ค่านั่งสือหรือตำรา	5,000	5,000	0
-ค่าลงทะเบียนเข้าร่วม ประชุม/สัมมนา	6,000	6,000	0
-ค่าที่พัก	7,400	7,400	0
-ค่าจ้างเหมายานพาหนะ เดินทาง	6,000	6,000	0
-น้ำมันเชื้อเพลิง	4,070	4,070	0
-ค่าตีพิมพ์ (Page Charge)	20,000	20,000	0
2.3 ค่าวัสดุ	0	0	0
3. งบลงทุน (ครุภัณฑ์ ถ้ามี)	0	0	0
รวม	50,000	50,000	0

8. ผลงานที่ได้รับจากโครงการนี้

ผลงาน	รายละเอียด
1. รูปแบบผลงานวิจัย ได้แก่ ต้นแบบผลิตภัณฑ์/กระบวนการใหม่/เทคโนโลยีใหม่/องค์ความรู้	
☐ ยังไม่ได้รูปแบบผลงานวิจัยที่ชัดเจน	
☐ ได้รูปแบบผลงานวิจัย ดังนี้ (ระบุรายละเอียดโดยย่อของแต่ละรูปแบบ)	
☐ ต้นแบบผลิตภัณฑ์	1.1 เชิงพาณิชย์ (ระบุชื่อบริษัท/องค์กร/สถาบัน และ กิจกรรมโดยย่อในการนำเอาผลงานวิจัยไปใช้)
.....	☐ ก. ดำเนินการแล้ว.....
.....	☐ ข. อยู่ระหว่างดำเนินการ.....
☐ กระบวนการใหม่	☐ ค. ยังไม่มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
.....	☐ มีแผนที่จะดำเนินการ ในวัน/เดือน/ปี.....

ผลงาน	รายละเอียด
☐ เทคโนโลยีใหม่	หากต้องการให้มหาวิทยาลัยประสานงานกับภาคเอกชน กรุณาแจ้งให้ ทราบด้วย ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
☐ องค์ความรู้	1.2 เชิงสาธารณะประโยชน์ (ระบุว่าเป็นกรณีที่ 1 และ/ หรือกรณีที่ 2) 1.2.1 <u>กรณีที่ 1</u> เป็นการนำผลงานวิจัยถ่ายทอด ให้กับหน่วยงานภาครัฐ/ภาคเอกชน/ชุมชน/กลุ่มบุคคลโดย ไม่หวังผลกำไร (ให้ระบุชื่อหน่วยงาน/ชุมชน/กลุ่มบุคคลที่ รับผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์และกิจกรรมโดยย่อในการนำ ผลงานวิจัยไปใช้) 1.2.2 <u>กรณีที่ 2</u> เป็นการเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยการ จัดประชุม/สัมมนา/ฝึกอบรม (ให้ระบุชื่อหัวข้อที่จัด วัน/ เดือน/ปีที่จัด และสถานที่ที่จัด) ☐ ก. ดำเนินการแล้ว..... ☐ ข. อยู่ระหว่างดำเนินการ..... ☐ ค. ยังไม่มีการนำเสนอผลงานวิจัยไปใช้เชิงสาธารณะ ประโยชน์ ☐ มีแผนที่จะดำเนินการ ในวัน/เดือน/ปี..... หากต้องการให้มหาวิทยาลัยประสานงานกับภาคเอกชน กรุณาแจ้งให้ ทราบด้วย ☐ อื่น ๆ ระบุ..... หมายเหตุ ถ้ารูปแบบผลงานวิจัยมีมากกว่า 1 รูปแบบให้ ระบุการนำไปใช้ประโยชน์ในแต่ละรูปแบบ เช่น โครงการ ก. มี 2 รูปแบบคือ 1) ต้นแบบผลิตภัณฑ์ ให้ระบุการ นำไปใช้ประโยชน์ทั้ง 2 ประเภท และ 2) เทคโนโลยีใหม่ ให้ ระบุการนำไปใช้ประโยชน์ทั้ง 2 ประเภท ด้วย
2. สิทธิบัตร	
☐ 2.1 จดสิทธิบัตรแล้ว	ระบุรูปแบบผลงานวิจัยที่นำไปจด วัน/เดือน/ปีที่ยื่นจด หมายเลขสิทธิบัตร ประเทศที่ยื่นจดสิทธิบัตร

ผลงาน	รายละเอียด
☐ 2.2 กำลังดำเนินการยื่นขอจดสิทธิบัตร	ระบุรูปแบบผลงานวิจัยที่นำไปจด วัน/เดือน/ปีที่ยื่นจด หมายเลขสิทธิบัตร ประเทศที่ยื่นจดสิทธิบัตร
☐ 2.3 อยู่ในระหว่างเตรียมคำขอจดสิทธิบัตร	ระบุรูปแบบผลงานวิจัยที่นำไปยื่นจด
☐ 2.4 ยังไม่จดสิทธิบัตร	☐ ก. ต้องการคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ด้านจดสิทธิบัตรของมหาวิทยาลัย ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
3. การเสนอผลงานวิจัย	
☐ 3.1 ยังไม่มีการนำเสนอผลงานวิจัย	
☒ 3.2 มีการนำเสนอผลงานวิจัยแล้วในรูปแบบ ดังนี้	
3.2.1 บทความทางวิชาการ	
☒ 3.2.1.1 วารสาร (Journal)	สถานภาพ
	☐ ก. ระดับชาติ (ระบุชื่อผู้วิจัยและ/หรือผู้ร่วมวิจัย ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ ชื่อวารสารฉบับที่ และเลขหน้าที่พิมพ์) ☐ อยู่ระหว่างการเรียบเรียง/เขียน (In preparation) ☐ ยื่นเอกสารแล้ว อยู่ระหว่างการพิจารณา (Submitted) ☐ ได้รับการตอบรับแล้ว อยู่ระหว่างการจัดพิมพ์ (Accepted, In press) ☐ ได้รับการจัดพิมพ์แล้ว (Published)
	☒ ข. ระดับนานาชาติ Pongpun Julatha and Yuporn Rimcholakarn (2019) Characterizations of Semigroups by Their ได้รับการตอบรับแล้ว อยู่ระหว่างการจัดพิมพ์ (Accepted, In press)

ผลงาน	รายละเอียด	
	Generalized $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ - Fuzzy Ideals, <i>Global</i> <i>Journal of Pure and</i> <i>Applied Mathematics</i>	
	Pongpun Julatha and Yuporn Rimcholakarn (2019) Characterizations of Semigroups by Their Generalized $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ - Fuzzy Bi-Ideals	อยู่ระหว่างการเรียบ เรียง/เขียน (In preparation)
☐ 3.2.1.2 หนังสือ/คู่มือ/ตำรา	☐ ก. ภาษาไทย (ระบุชื่อ ผู้เขียน ชื่อหนังสือ ชื่อเรื่อง ชื่อ สำนักพิมพ์ และวัน/เดือน/ปีที่ พิมพ์)	☐ อยู่ระหว่างการเรียบ เรียง/เขียน (In preparation) ☐ ได้รับการจัดพิมพ์ แล้ว (Published)
	☐ ข. ภาษาอังกฤษ (ระบุชื่อ ผู้เขียน ชื่อหนังสือ ชื่อเรื่อง ชื่อ สำนักพิมพ์ และวัน/เดือน/ปีที่ พิมพ์)	☐ อยู่ระหว่างการเรียบ เรียง/เขียน (In preparation) ☐ ได้รับการจัดพิมพ์ แล้ว (Published)
☐ 3.2.1.3 เอกสารประกอบการ ประชุม	☒ ก.ระดับชาติ (ยุพร ริมชลการและ พงษ์พันธ์ จุลทา Δ - กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป การประชุมวิชาการนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 18 และลำปางวิจัย ครั้งที่ 4 วันที่ 20/07/2561 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ☒ Proceeding ☐ Book of Abstracts	

ผลงาน	รายละเอียด
	☐ ข. ระดับนานาชาติ (ระบุชื่อผู้วิจัย และ/หรือผู้ร่วมวิจัย ชื่อผลงานที่เสนอ ชื่อการประชุม วัน/เดือน/ปีที่จัด และ สถานที่ ☐ Proceeding ☐ Book of Abstracts
3.3 การประชุมวิชาการ	☐ ก. ระดับชาติ (ระบุชื่อผู้วิจัย และ/หรือผู้ร่วมวิจัย ชื่อ ผลงานที่เสนอ ชื่อการประชุม วัน/เดือน/ปีที่จัด และ สถานที่จัด) ☐ บรรยาย ☐ โปสเตอร์
	☐ ข. ระดับนานาชาติ (ระบุชื่อผู้วิจัย และ/หรือผู้ร่วมวิจัย ชื่อผลงานที่เสนอ ชื่อการประชุม วัน/เดือน/ปีที่จัด และ สถานที่จัด เมือง ประเทศ) 1. การประชุมในประเทศ ☐ บรรยาย ☐ โปสเตอร์ 2. การประชุมในต่างประเทศ ☐ บรรยาย ☐ โปสเตอร์
4. รางวัล/เกียรติบัตรที่ได้รับจากผลงานวิจัยนี้	
☐ ยังไม่เคยได้รับรางวัล/เกียรติบัตร	
☒ ได้รับรางวัล/เกียรติบัตร ดังนี้	
☒ ในประเทศ	นำเสนอผลงานภาคบรรยายดีเด่น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ ของกึ่งกรุป การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือ ครั้งที่ 18 และลำปางวิจัย ครั้งที่ 4 วันที่ 20 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561
☐ ต่างประเทศ	(ระบุชื่อรางวัล/เกียรติบัตรที่ได้รับ ผลงานที่ทำให้ได้รับ รางวัล หน่วยงานที่มอบรางวัล ประเทศ และวัน/เดือน/ปีที่ ได้รับ)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 คณะผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อการสนับสนุน มา ณ ที่นี้ คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่บุคลากรทางการศึกษาและผู้สนใจ ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

ยุพร ริมชลการ

พงษ์พันธ์ จุลทา

มิถุนายน 2562

หัวข้องานวิจัยเรื่อง	การจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดย Δ -ไอดีลวิชันนัย
คำสำคัญ	กึ่งกรุป เซตวิชันนัย ไอดีลวิชันนัยวางนัยทั่วไป Δ -ไอดีลวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอดีลวิชันนัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยทำการแนะนำแนวคิด Δ -กึ่งกรุปย่อยวิชันนัย Δ -ไอดีลซ้ายวิชันนัย Δ -ไอดีลขวาวิชันนัย Δ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิชันนัย Δ -ไอดีลคู่วิชันนัย Δ -ไอดีลภายในวิชันนัย Δ -ควอซี-ไอดีลวิชันนัยและ Δ -ไอดีลวิชันนัยของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -กึ่งกรุปย่อยวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอดีลซ้ายวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอดีลขวาวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอดีลคู่วิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอดีลภายในวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ควอซี-ไอดีลวิชันนัยและ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอดีลวิชันนัย ตามลำดับ พร้อมกับจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดย Δ -ไอดีลซ้ายวิชันนัย Δ -ไอดีลขวาวิชันนัย Δ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิชันนัย Δ -ไอดีลคู่วิชันนัย Δ -ควอซี-ไอดีลวิชันนัยและ Δ -ไอดีลวิชันนัย

Research Title Characterizing semigroups by Δ -fuzzy ideals

Keywords Semigroups, Fuzzy sets, Generalized fuzzy ideals, Δ -fuzzy ideals,
 $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy ideals

ABSTRACT

The purposes of this research are to introduce concepts of Δ -fuzzy subsemigroups, Δ -fuzzy left ideals, Δ -fuzzy right ideals, Δ -fuzzy generalized bi-ideals, Δ -fuzzy bi-ideals, Δ -fuzzy interior ideals, Δ -fuzzy quasi-ideals and Δ -fuzzy ideals of semigroups which are $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy subsemigroups, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy left ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy right ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy generalized bi-ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy bi-ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy interior ideals, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy quasi-ideals and $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy ideals, respectively. We also characterize semigroups by Δ -fuzzy left ideals, Δ -fuzzy right ideals, Δ -fuzzy generalized bi-ideals, Δ -fuzzy bi-ideals, Δ -fuzzy quasi-ideals and Δ -fuzzy ideals.

สารบัญ

	หน้า
แบบสรุปโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ก
กิตติกรรมประกาศ	ซ
บทคัดย่อภาษาไทย	ณ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	3
บทที่ 2 ทฤษฎีบทและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ความนำ	4
2.2 กิ่งกรุป	4
2.3 กิ่งกรุปวัณิชัย	7
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	13
3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	13
3.2 ตารางแสดงระยะเวลาทำวิจัยและแผนการดำเนินงาน	14
3.3 เครื่องมือการทำวิจัย	14
บทที่ 4 ผลการวิจัย	15
4.1 ความนำ	15
4.2 Δ -กึ่งกรุปย่อยวัณิชัย	15
4.3 Δ -ไอดิลวัณิชัย	24
4.4 Δ -ไอดิลคู่วัณิชัย	40
บทที่ 5 อภิปรายผล บทสรุปและข้อเสนอแนะ	48
5.1 อภิปรายผล	48
5.2 สรุปผลการวิจัย	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.3 ข้อเสนอแนะ	50
เอกสารอ้างอิง	51
ประวัติของนักวิจัย	54
ภาคผนวก	59

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ทฤษฎีเซตวิภันัย (fuzzy set theory) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการศึกษาคณิตศาสตร์สมัยใหม่โดยแนวคิดดังกล่าวได้ริเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1965 โดย Zadeh [1] ทฤษฎีเซตวิภันัยเกิดจากแนวคิดในการต้องการสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อตอบปัญหาเกี่ยวกับความต้องการหรือคำสั่งซึ่งคลุมเครือ (vague) อันเป็นผลมาจากความรู้สึกของมนุษย์ซึ่งปัญหาดังกล่าวมักพบได้บ่อยครั้งในการตัดสินใจในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเชิงเศรษฐศาสตร์ สังคมและการเมือง ทฤษฎีดังกล่าวได้นำไปบูรณาการกับศาสตร์สาขาต่างๆ เช่น หุ่นยนต์ วิทยาการจัดการ วิศวกรรมระบบควบคุม วิทยาการคอมพิวเตอร์ เศรษฐศาสตร์ การวิจัยดำเนินงาน คณิตศาสตร์และสาขาอื่น ๆ การใช้แนวคิดเซตวิภันัยในการศึกษาพีชคณิตนั้น ได้ริเริ่มโดย Rosenfeld [2] ซึ่งได้แนะนำแนวคิดกรุปย่อยวิภันัย (fuzzy subgroup) ซึ่งเป็นการนำความรู้เซตวิภันัยกับทฤษฎีกรุป (group theory) มาผนวกเข้าด้วยกัน พร้อมกับแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีบทและโครงสร้างต่างๆ จำนวนมากของกรุปสามารถอธิบายโดยใช้เซตวิภันัยได้ จากนั้นงานวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการระหว่างเซตวิภันัยกับพีชคณิตได้รับการพัฒนาอย่างแพร่หลาย Kuroki [3-7] ได้บูรณาการความรู้เกี่ยวกับเซตวิภันัยกับกึ่งกรุป (semigroup) โดยแนะนำ ไอเดิลซ้ายวิภันัย (fuzzy left ideal) ไอเดิลขวาวิภันัย (fuzzy right ideal) ไอเดิลคูวิภันัย (fuzzy bi-ideal) ไอเดิลคว้งวนัยทั่วไป (fuzzy generalized bi-ideal) และกึ่งกรุปย่อยวิภันัย (fuzzy subsemigroup) ของกึ่งกรุป พร้อมกับใช้โครงสร้างย่อยวิภันัยในการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุป Kim [8] ได้ให้เงื่อนไขจำเป็นและเพียงพอสำหรับไอเดิลซ้ายวิภันัย ไอเดิลขวาวิภันัย ไอเดิลภายในวิภันัย (fuzzy interior ideal) และไอเดิลวิภันัยโดยใช้จุดวิภันัย (fuzzy point)

Bhakat และ Das [9,10] ได้แนะนำ $(\epsilon, \in \vee q)$ -กรุปย่อยวิภันัย $((\epsilon, \in \vee q)$ -fuzzy subgroup) ซึ่งเป็นนัยทั่วไปของกรุปย่อยวิภันัย จากนั้นเซตย่อยวิภันัยชนิด $(\epsilon, \in \vee q)$ ของพีชคณิตได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง Kazanci และ Yamak [11] ได้แนะนำ $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอเดิลคูวิภันัย $((\epsilon, \in \vee q)$ -fuzzy bi-ideal) ของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของไอเดิลคูวิภันัย Shabir, Jun และ Nawaz [12] ได้แนะนำ $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอเดิลซ้ายวิภันัย $((\epsilon, \in \vee q)$ -fuzzy left ideal) $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอเดิลขวาวิภันัย $((\epsilon, \in \vee q)$ -fuzzy right ideal) $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอเดิลวิภันัย $((\epsilon, \in \vee q)$ -fuzzy ideal) และ $(\epsilon, \in \vee q)$ -ควอซี-ไอเดิลวิภันัย $((\epsilon, \in \vee q)$ -fuzzy quasi-ideal) ของกึ่งกรุป พร้อมกับใช้เซตย่อยวิภันัยเหล่านี้ในการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติ Jun และ Song [13] ได้ศึกษาคุณสมบัติของ $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอเดิลภายในวิภันัย $((\epsilon, \in \vee q)$ -fuzzy interior ideal) ของกึ่งกรุป

Shabir และ Ali [14] ได้แนะนำ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy subsemigroup), $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy left ideal) $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลขวาวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy right ideal) $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy bi-ideal) $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy generalized bi-ideal) $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลภายในวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy interior ideal) $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy ideal) และ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy quasi-ideal) ของกึ่งกรุป เมื่อกำหนดให้ $\gamma, \delta \in [0, 1]$ ซึ่ง $\gamma < \delta$ พร้อมกับจำแนก ลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติ (regular semigroup) กึ่งกรุปปกติภายใน (intra-regular semigroup) และกึ่งกรุปเชิงเดียว (semisimple semigroup) โดยใช้เซตย่อยวิภันซ์ชนิด $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ ในส่วนของเซตย่อยวิภันซ์ชนิด $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ เป็นโครงสร้างหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญ ต่อการศึกษาแขนงกึ่งกรุปและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพบได้ใน [15-26] ในกรณีที่แทน $\gamma = 0$ และ $\delta = 0.5$ จะได้ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อย (ไอดีลซ้าย ไอดีลขวา ไอดีลคู่วางนัยทั่วไป ไอดีลภายใน ควอซี-ไอดีล ไอดีล) วิภันซ์กับ $(\epsilon, \epsilon \vee q)$ -กึ่งกรุปย่อย (ไอดีลซ้าย ไอดีลขวา ไอดีลคู่วางนัยทั่วไป ไอดีลภายใน ควอซี-ไอดีล, ไอดีล) วิภันซ์ของกึ่งกรุปคือสิ่งเดียวกัน และในกรณีที่แทน $\gamma = 0$ และ $\delta = 1$ จะได้ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อย (ไอดีลซ้าย ไอดีลขวา ไอดีลคู่วางนัยทั่วไป ไอดีลภายใน ควอซี-ไอดีล, ไอดีล) วิภันซ์กับกึ่งกรุปย่อย (ไอดีลซ้าย ไอดีลขวา ไอดีลคู่วางนัยทั่วไป ไอดีลภายใน ควอซี-ไอดีล, ไอดีล) วิภันซ์ของกึ่งกรุปคือสิ่งเดียวกัน

ในงานวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยทำการพัฒนาเซตย่อยวิภันซ์ที่เป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลขวาวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลภายในวิภันซ์และ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลวิภันซ์ของกึ่งกรุป และใช้เซตย่อยวิภันซ์ที่ถูกพัฒนามาเป็นเครื่องมือในการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุป องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจะครอบคลุมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้โดยร่วมกับทฤษฎีกึ่งกรุปและทฤษฎีเซตวิภันซ์ รวมถึงศาสตร์แขนงอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องได้อีกด้วย ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ในการศึกษาจะทำให้เกิดการพัฒนาวัตถกรรมและองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ ทางสังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ซึ่งจะเป็พื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1.2.1 เพื่อให้ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัย Δ -ไอตีส่ายวิภันัย Δ -ไอติลขวารวิภันัย Δ -ไอติลคู่
วางนัยทั่วไปวิภันัย Δ -ไอติลคู่วิภันัย Δ -ไอติลภายในวิภันัย Δ -ควอซี-ไอติลวิภันัยและ Δ -ไอติล
วิภันัยของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอติลข่าย
วิภันัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอติลขวารวิภันัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอติลคู่วางนัยทั่วไปวิภันัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -
ไอติลคู่วิภันัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอติลภายในวิภันัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ควอซี-ไอติลวิภันัยและ Δ -ไอติล
วิภันัย ตามลำดับ เมื่อกำหนดให้ $\Delta \subseteq [0, 1]$ และ $|\Delta| > 1$

1.2.2 เพื่อจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุป โดย Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัย Δ -ไอติลข่ายวิภันัย
 Δ -ไอติลขวารวิภันัย Δ -ไอติลคู่วางนัยทั่วไปวิภันัย Δ -ไอติลคู่วิภันัย Δ -ควอซี-ไอติลวิภันัยและ Δ -
ไอติลวิภันัย

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

ในการวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาภายใต้โครงสร้าง Δ -กึ่งกรุปย่อย
วิภันัย Δ -ไอติลข่ายวิภันัย Δ -ไอติลขวารวิภันัย Δ -ไอติลคู่วางนัยทั่วไปวิภันัย Δ -ไอติลคู่วิภันัย
 Δ -ไอติลภายในวิภันัย Δ -ควอซี-ไอติลวิภันัยและ Δ -ไอติลวิภันัย พร้อมทั้งใช้เซตย่อยวิภันัยชนิด
 Δ มาจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุป

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นการขยายปัญหาจากเซตวิภันัยในกึ่งกรุป โดยคณะผู้วิจัย
คาดว่าปัญหาที่ถูกศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นงานที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาคณิตศาสตร์และเป็นพื้นฐาน
ที่สำคัญในการพัฒนาคณิตศาสตร์ทางวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

ทฤษฎีบทและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความนำ

ในบทนี้จะเป็นการแนะนำความรู้พื้นฐาน แนวคิด สมบัติ บทนิยามและทฤษฎีบทเกี่ยวกับ กึ่งกรุปและกึ่งกรุปวิกษณัยที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อดังนี้

- กึ่งกรุป
- กึ่งกรุปวิกษณัย

2.2 กึ่งกรุป (semigroup)

ในหัวข้อนี้ เราจะให้ความรู้พื้นฐาน บทนิยามและทฤษฎีบทเกี่ยวกับกึ่งกรุปโดยเริ่มจากการศึกษาบทนิยามของกึ่งกรุป

บทนิยาม 2.2.1 กำหนดให้ S เป็นเซตที่ไม่ใช่เซตว่าง และ \cdot เป็นฟังก์ชันจาก $S \times S$ ไปยัง S เราเรียก \cdot ว่า การดำเนินการทวิภาค (binary operation) บน S และจะใช้สัญลักษณ์ $x \cdot y$ แทนค่าของ $\cdot(x, y)$ และเราเรียก (S, \cdot) ว่า กึ่งกรุป (semigroup) ถ้า

$$x \cdot (y \cdot z) = (x \cdot y) \cdot z$$

สำหรับทุกๆ $x, y, z \in S$

ในกรณีที่ไม่มีเกิดความคลุมเครือในการใช้สัญลักษณ์ เราจะใช้ S แทนกึ่งกรุป (S, \cdot) และเขียน xy แทน $x \cdot y$

บทนิยาม 2.2.2 ให้ A และ B เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S เราจะนิยามเซตย่อย AB ของ S ดังนี้

$$AB = \{ab \mid a \in A, b \in B\}$$

จากบทนิยาม 2.2.2 เราพบว่า สำหรับทุกเซตย่อยไม่ว่าง A, B และ C ของกึ่งกรุป S

$$(AB)C = A(BC)$$

ดังนั้นการเขียน ABC แทนค่าของ $(AB)C = A(BC)$ จึงไม่เกิดความคลุมเครือ และให้ x เป็นสมาชิกใดๆของกึ่งกรุป S และ A เป็นเซตย่อยของ S เพื่อความสะดวกในการเขียน เราจะเขียน xA แทน $\{x\}A$ และเขียน Ax แทน $A\{x\}$

บทนิยาม 2.2.3 กำหนดให้ A เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง จะเรียก A ว่า **เซตย่อยกึ่งเฉพาะ** (semiprime subset) S ถ้า

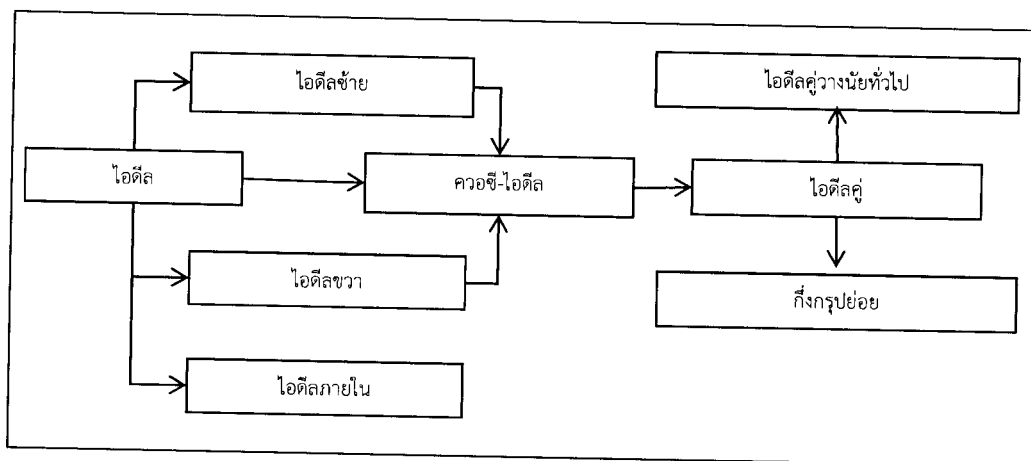
$$(\forall x \in S)(x^2 \in A \rightarrow x \in A)$$

ต่อไปเราจะให้บทนิยามของ กึ่งกรุปย่อย ไอดีลซ้าย ไอดีลขวา ไอดีลคู่วางนัยทั่วไป ไอดีลคู่ ไอดีลภายใน ควอซี-ไอดีลและไอดีลของกึ่งกรุปซึ่งเป็นโครงสร้างย่อยที่สำคัญสำหรับการศึกษากึ่งกรุป ดังนี้

บทนิยาม 2.2.4 กำหนดให้ A เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง

- (i) จะเรียก A ว่า **กึ่งกรุปย่อย** (subsemigroup) ของ S ถ้า $A^2 \subseteq A$
- (ii) จะเรียก A ว่า **ไอดีลซ้าย** (left ideal) ของ S ถ้า $SA \subseteq A$
- (iii) จะเรียก A ว่า **ไอดีลขวา** (right ideal) ของ S ถ้า $AS \subseteq A$
- (iv) จะเรียก A ว่า **ไอดีล** (ideal) ของ S ถ้า A เป็นทั้งไอดีลซ้ายและไอดีลขวาของ S
- (v) จะเรียก A ว่า **ไอดีลภายใน** (interior ideal) ของ S ถ้า $SAS \subseteq A$
- (vi) จะเรียก A ว่า **ควอซี-ไอดีล** (quasi-ideal) ของ S ถ้า $SA \cap AS \subseteq A$
- (vii) จะเรียก A ว่า **ไอดีลคู่วางนัยทั่วไป** (generalized bi-ideal) ของ S ถ้า $ASA \subseteq A$
- (viii) จะเรียก A ว่า **ไอดีลคู่** (bi-ideal) ของ S ถ้า A เป็นทั้งไอดีลคู่วางนัยทั่วไปและกึ่งกรุปย่อยของ S

เราจะได้ความสัมพันธ์ของโครงสร้างย่อยบนกึ่งกรุปที่ให้นิยามในบทนิยาม 2.2.4 ดังนี้

ต่อไปเราจะให้บทนิยามของ กึ่งกรุปปกติ กึ่งกรุปปกติภายใน กึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว กึ่งกรุปปกติบริบูรณ์และกรุปในบทนิยาม 2.2.5 บทนิยาม 2.2.6 บทนิยาม 2.2.7 บทนิยาม 2.2.8 และบทนิยาม 2.2.9 ตามลำดับ

บทนิยาม 2.2.5 ให้ S เป็นกึ่งกรุป จะเรียก S ว่า **กึ่งกรุปปกติ** (regular semigroup) ถ้าสำหรับทุกสมาชิก x ของ S จะมีสมาชิก y ของ S ซึ่ง $x = xyx$

บทนิยาม 2.2.6 ให้ S เป็นกึ่งกรุป จะเรียก S ว่า **กึ่งกรุปปกติภายใน** (intra-regular semigroup) ถ้าสำหรับทุกสมาชิก x ของ S จะมีสมาชิก y และ z ของ S ซึ่ง $x = yx^2z$

บทนิยาม 2.2.7 ให้ S เป็นกึ่งกรุป จะเรียก S ว่า **กึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว** (semisimple semigroup) ถ้า $I^2 = I$ สำหรับทุกไอดีล I ของ S

บทนิยาม 2.2.8 ให้ S เป็นกึ่งกรุป จะเรียก S ว่า **กึ่งกรุปปกติบริบูรณ์** (completely regular semigroup) ถ้าสำหรับทุกสมาชิก x ของ S จะมีสมาชิก y ของ S ซึ่ง $x = xyx$ และ $xy = yx$

บทนิยาม 2.2.9 ให้ S เป็นกึ่งกรุป จะเรียก S ว่า **โมนอยด์** (monoid) ถ้า S มีเอกลักษณ์ (identity) นั่นคือ จะมีสมาชิก e ของ S ถ้า $ae = a = ea$ สำหรับทุกสมาชิก a ของ S และเราเรียก e ว่า **เอกลักษณ์** ของ S

จะเรียก โมนอยด์ S ว่า **กรุป** (group) ถ้าทุกสมาชิกของ S มีตัวผกผัน (inverse) ใน S นั่นคือทุกสมาชิก a ของ S มีสมาชิก b ของ S ซึ่ง $ab = e = ba$ เมื่อ e เป็นเอกลักษณ์ของ S

ในทฤษฎีบท 2.2.1 ทฤษฎีบท 2.2.2 ทฤษฎีบท 2.2.3 ทฤษฎีบท 2.2.4 และ ทฤษฎีบท 2.2.5 เป็นทฤษฎีที่สำคัญต่อการศึกษาทฤษฎีกึ่งกรุป ทฤษฎีดังกล่าวเป็นการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปชนิดกึ่งกรุปปกติ กึ่งกรุปปกติภายใน กึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว กึ่งกรุปปกติบริบูรณ์และกรุป โดยใช้โครงสร้างย่อยที่ให้ในบทนิยาม 2.2.4

ทฤษฎีบท 2.2.1 [27] ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ
- (ii) $R \cap L = RL$ สำหรับทุกไอดีลขวา R และสำหรับทุกไอดีลซ้าย L ของ S
- (iii) $QSQ = Q$ สำหรับทุกควอซี-ไอดีล Q ของ S
- (iv) $BSB = B$ สำหรับทุกไอดีลคู่ B ของ S

ทฤษฎีบท 2.2.2 [27] ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้เป็นสมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติภายใน
- (ii) $R \cap L \subseteq LR$ สำหรับทุกไอดีลขวา R และสำหรับทุกไอดีลซ้าย L ของ S

ทฤษฎีบท 2.2.3 [27] ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้เป็นสมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว
- (ii) $a \in (SaS)(SaS)$ สำหรับทุกสมาชิก a ของ S

ทฤษฎีบท 2.2.4 [27] ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้เป็นสมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติบริบูรณ์
- (ii) ทุกไอดีลคู่ของ S เป็นเซตย่อยกึ่งเฉพาะ

ทฤษฎีบท 2.2.5 [28] ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้เป็นสมมูลกัน

- (i) S เป็นกรุป
- (ii) $B = S$ สำหรับทุกไอดีลคู่ B ของ S

2.3 กึ่งกรุปวิกซ์นัย (fuzzy semigroup)

ในหัวข้อนี้ เราจะให้ความรู้พื้นฐาน บทนิยาม สมบัติและทฤษฎีบทเกี่ยวกับกึ่งกรุปวิกซ์นัย โดยเริ่มจากการศึกษาบทนิยามของเซตวิกซ์นัย

บทนิยาม 2.3.1 [1] ให้ X เป็นเซตที่ไม่ใช่เซตว่าง และ f เป็นฟังก์ชันจาก X ไปยังช่วงปิด $[0, 1]$ เราเรียก f ว่า **เซตวิกซ์นัย** (fuzzy set) หรือเรียกอีกอย่างว่า **เซตย่อยวิกซ์นัย** (fuzzy subset) ของ X

บทนิยาม 2.3.2 [27] กำหนดให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิกซ์นัยของกึ่งกรุป S นิยามเซตย่อยวิกซ์นัย $f \wedge g$ ของ S โดย

$$(f \wedge g)(x) = \min\{f(x), g(x)\} \text{ สำหรับทุก } x \in S$$

บทนิยาม 2.3.3 [27] กำหนดให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิกซ์นัยของกึ่งกรุป S จะกล่าวว่า $f \leq g$ ถ้า $f(x) \leq g(x)$ สำหรับทุก $x \in S$ และจะกล่าวว่า $f = g$ ถ้า $f \leq g$ และ $g \leq f$

บทนิยาม 2.3.4 [27] กำหนดให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิภันัยของกึ่งกรุป S นิยามเซตย่อยวิภันัย $f \circ g$ ของ S โดย

$$(f \circ g)(x) = \begin{cases} \sup\{\min\{f(y), g(z)\}\}; & x \in S^2 \\ 0 & ; x \notin S^2 \end{cases}$$

สำหรับทุกๆ $x \in S$

บทนิยาม 2.3.5 [27] ให้ A เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S และ C_A เป็นฟังก์ชันจาก S ไปยัง $\{0, 1\}$ โดยนิยาม

$$C_A(x) = \begin{cases} 1 & ; x \in A \\ 0 & ; x \notin A \end{cases}$$

สำหรับทุกๆ $x \in S$

เราเรียก C_A ว่า ฟังก์ชันลักษณะเฉพาะ (characteristic function) ของ A

สมบัติ 2.3.1 [27] กำหนดให้ A และ B เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง จะได้ว่า

$$C_A \wedge C_B = C_{A \cap B} \text{ และ } C_A \circ C_B = C_{AB}$$

ต่อไปเราจะให้บทนิยามของ กึ่งกรุปย่อยวิภันัย ไอดีลซ้ายวิภันัย ไอดีลขวาวิภันัย ควอซี-ไอดีล ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิภันัย ไอดีลคู่วิภันัย ไอดีลภายในวิภันัยและไอดีลวิภันัยของกึ่งกรุป ซึ่งเป็นโครงสร้างย่อยวิภันัยที่สำคัญสำหรับการศึกษากึ่งกรุปวิภันัย ดังนี้

บทนิยาม 2.3.6 [27] กำหนดให้ f เป็นเซตย่อยวิภันัยของกึ่งกรุป S

(i) จะเรียก f ว่า กึ่งกรุปย่อยวิภันัย (fuzzy subsemigroup) ของ S ถ้า

$$f(xy) \geq \min\{f(x), f(y)\} \text{ สำหรับทุกๆ } x, y \in S$$

(ii) จะเรียก f ว่า ไอดีลซ้ายวิภันัย (fuzzy left ideal) ของ S ถ้า

$$f(xy) \geq f(y) \text{ สำหรับทุกๆ } x, y \in S$$

(iii) จะเรียก f ว่า ไอดีลขวาวิภันัย (fuzzy right ideal) ของ S ถ้า

$$f(xy) \geq f(x) \text{ สำหรับทุกๆ } x, y \in S$$

(iv) จะเรียก f ว่า ไอดีลวิภันัย (fuzzy ideal) ของ S ถ้า f เป็นทั้งไอดีลซ้ายวิภันัยและไอดีลขวาวิภันัยของ S

(v) จะเรียก f ว่า ไอดีลภายในวิภันัย (fuzzy interior ideal) ของ S ถ้า

$$f(xyz) \geq f(y) \text{ สำหรับทุกๆ } x, y, z \in S$$

(vi) จะเรียก f ว่า ควอซี-ไอดีลวิภันัย (fuzzy quasi-ideal) ของ S ถ้า

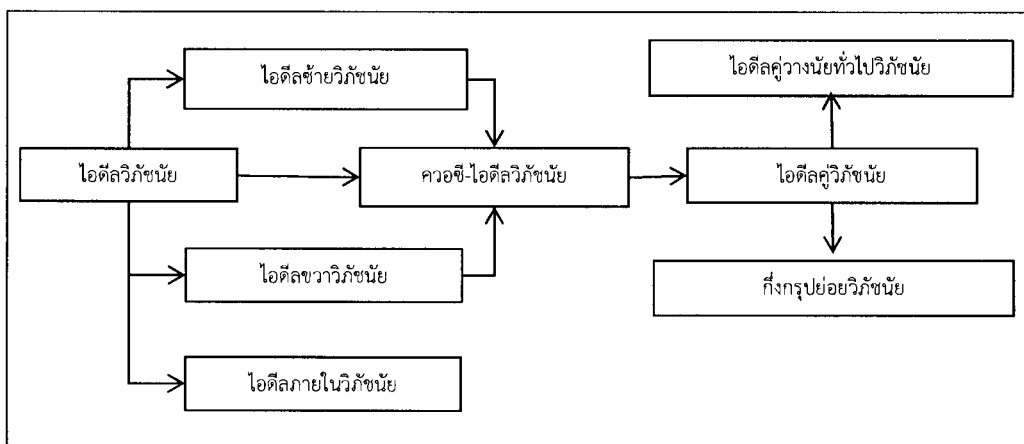
$$C_S \circ f \wedge f \circ C_S \leq f$$

(vii) จะเรียก f ว่า **ไอตีสถ่วงนัยทั่วไปวิภันัย** (fuzzy generalized bi-ideal) ของ S ถ้า

$$f(xyz) \geq \min\{f(x), f(z)\} \text{ สำหรับทุกๆ } x, y, z \in S$$

(viii) จะเรียก f ว่า **ไอตีสถ่วงวิภันัย** (fuzzy bi-ideal) ของ S ถ้า f เป็นทั้งไอตีสถ่วงนัย-ทั่วไปวิภันัยและกึ่งกรุปย่อยวิภันัยของ S

เราจะได้ความสัมพันธ์ของโครงสร้างย่อยวิภันัยบนกึ่งกรุปที่ให้อธิบายในบทนิยาม 2.3.6 ดังนี้

จากบทนิยาม 2.2.4 บทนิยาม 2.3.5 และ บทนิยาม 2.3.6 เราจะได้ความสัมพันธ์ระหว่างเซตย่อยวิภันัยและเซตย่อยของกึ่งกรุป ดังสมบัติต่อไปนี้

สมบัติ 2.3.2 [27] ให้ A เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง ข้อความต่อไปนี้เป็นจริง

- (i) A เป็นกึ่งกรุปย่อยของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็นกึ่งกรุปย่อยวิภันัยของ S
- (ii) A เป็นไอตีสถ่วงของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็นไอตีสถ่วงวิภันัยของ S
- (iii) A เป็นไอตีสถ่วงของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็นไอตีสถ่วงวิภันัยของ S
- (iv) A เป็นไอตีสถ่วงของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็นไอตีสถ่วงวิภันัยของ S
- (v) A เป็นไอตีสถ่วงภายในของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็นไอตีสถ่วงภายในวิภันัยของ S
- (vi) A เป็นควอซี-ไอตีสถ่วงของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็นควอซี-ไอตีสถ่วงวิภันัยของ S
- (vii) A เป็นไอตีสถ่วงนัยทั่วไปของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็นไอตีสถ่วงนัยทั่วไปวิภันัยของ S
- (viii) A เป็นไอตีสถ่วงของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็นไอตีสถ่วงวิภันัยของ S

กำหนดให้ γ และ δ เป็นสมาชิกของ $[0,1]$ ซึ่ง $\gamma < \delta$ ในปี 2013 Shabir และ Ali [14] ได้แนะนำแนวคิด $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลขวาวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วิภันซ์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลภายในวิภันซ์และ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลวิภันซ์ ของกึ่งกรุปที่เป็นนัยทั่วไปของกึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ ไอดีลซ้ายวิภันซ์ ไอดีลขวาวิภันซ์ ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิภันซ์ ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ ไอดีลคู่วิภันซ์ ไอดีลภายในวิภันซ์และไอดีลวิภันซ์ตามลำดับ พร้อมกับจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดยเซตย่อยวิภันซ์ชนิด $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ การศึกษาของ Shabir และ Ali มีบทนิยาม สมบัติ ทฤษฎีและข้อสรุปที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

บทนิยาม 2.3.7 [14] ให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S . นิยาม $f^*, f \wedge^* g$ และ $f * g$ โดย

- (i) $f^*(x) = \max\{\min\{f(x), \delta\}, \gamma\}$ สำหรับทุกๆ $x \in S$
- (ii) $(f \wedge^* g)(x) = \max\{\min\{(f \wedge g)(x), \delta\}, \gamma\}$ สำหรับทุกๆ $x \in S$
- (iii) $(f * g)(x) = \max\{\min\{(f \circ g)(x), \delta\}, \gamma\}$ สำหรับทุกๆ $x \in S$

จากบทนิยาม 2.3.7 เมื่อกำหนดให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S จะพบว่า $f \wedge^* g = f^* \wedge g^*$, $f^* \circ g^* \leq f * g$ และในกรณีที่ $S^2 = S$ จะได้ว่า $f^* \circ g^* = f * g$ สำหรับสมาชิก x ของ S จะพบว่า $f^*(x) \leq g^*(x)$ ก็ต่อเมื่อ $\min\{f(x), \delta\} \leq \max\{g(x), \gamma\}$

บทนิยาม 2.3.8 [14] ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S

(i) จะเรียก f ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy subsemigroup) ของ S ถ้า

$$\max\{f(xy), \gamma\} \geq \min\{f(x), f(y), \delta\} \text{ สำหรับทุกๆ } x, y \in S$$

(ii) จะเรียก f ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy left ideal) ของ S ถ้า

$$\max\{f(xy), \gamma\} \geq \min\{f(y), \delta\} \text{ สำหรับทุกๆ } x, y \in S$$

(iii) จะเรียก f ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลขวาวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy right ideal) ของ S ถ้า

$$\max\{f(xy), \gamma\} \geq \min\{f(x), \delta\} \text{ สำหรับทุกๆ } x, y \in S$$

(iv) จะเรียก f ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลวิภันซ์ $((\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy ideal) ของ S ถ้า f เป็นทั้ง $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์และ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลขวาวิภันซ์ของ S

(v) จะเรียก f ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดีลวิกซ์นัย ($(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy quasi-ideal) ของ S ถ้า

$$(f * C_S) \wedge (C_S * f) \leq f^*$$

(vi) จะเรียก f ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลภายในวิกซ์นัย ($(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy interior ideal) ของ S ถ้า

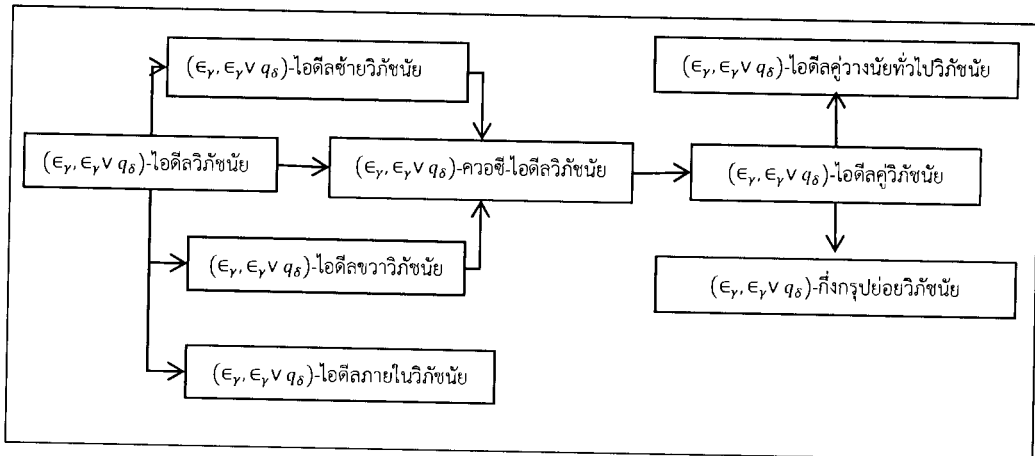
$$\max \{f(xyz), \gamma\} \geq \min \{f(y), \delta\} \text{ สำหรับทุกๆ } x, y, z \in S$$

(vii) จะเรียก f ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิกซ์นัย ($(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy generalized bi-ideal) ของ S ถ้า

$$\max \{f(xyz), \gamma\} \geq \min \{f(x), f(z), \delta\} \text{ สำหรับทุกๆ } x, y, z \in S$$

(viii) จะเรียก f ว่า $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วิกซ์นัย ($(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy bi-ideal) ของ S ถ้า f เป็นทั้ง $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกซ์นัยและ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิกซ์นัยของ S

จากบทนิยาม 2.3.6 และบทนิยาม 2.3.8 เราพบว่าบทนิยาม 2.3.6 เป็นกรณีเฉพาะที่แทน $\gamma=0$ และ $\delta=1$ ในบทนิยาม 2.3.8 และเราจะได้ความสัมพันธ์ของโครงสร้างย่อยวิกซ์นัยของกึ่งกรุปที่ให้ในบทนิยาม 2.3.8 ดังนี้

จากบทนิยาม 2.2.4, บทนิยาม 2.3.5 และบทนิยาม 2.3.8 เราจะได้ความสัมพันธ์ระหว่างเซตย่อยวิกซ์นัยชนิด $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ และเซตย่อยของกึ่งกรุป ดังนี้

สมบัติ 2.3.3 [14] ให้ A เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง ข้อความต่อไปนี้เป็นจริง

- (i) A เป็นกึ่งกรุปย่อยของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันช์นัยของ S
- (ii) A เป็นไอดิลซ้ายของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลซ้ายวิภันช์นัยของ S
- (iii) A เป็นไอดิลขวาของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลขวาวิภันช์นัยของ S
- (iv) A เป็นไอดิลของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลวิภันช์นัยของ S
- (v) A เป็นไอดิลภายในของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลภายในวิภันช์นัยของ S
- (vi) A เป็นควอซี-ไอดิลของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดิลวิภันช์นัยของ S
- (vii) A เป็นไอดิลคู่ว่างนัยทั่วไปของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลคู่ว่างนัย-ทั่วไปวิภันช์นัยของ S
- (viii) A เป็นไอดิลคู่ของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลคู่วิภันช์นัยของ S

ผลจากการศึกษาของ Shabir และ Ali ใน [14] ทำให้ได้ลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดยใช้ เซตย่อยวิภันช์นัยชนิด $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ ดังนี้

ทฤษฎีบท 2.3.1 [14] ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ
- (ii) $f * g = f \wedge g$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลขวาวิภันช์นัย f และ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลซ้ายวิภันช์นัย g ของ S

ทฤษฎีบท 2.3.2 [14] ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ
- (ii) $f * C_S * f = f^*$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลคู่ว่างนัยทั่วไปวิภันช์นัย f ของ S
- (iii) $f * C_S * f = f^*$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลคู่วิภันช์นัย f ของ S
- (iv) $f * C_S * f = f^*$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดิลวิภันช์นัย f ของ S

ทฤษฎีบท 2.3.3 [14] ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว
- (ii) $f * f = f^*$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดิลวิภันช์นัย f ของ S

ปี (งบประมาณ)	กิจกรรม	ระยะเวลา(เดือน)												ร้อยละของ กิจกรรมใน ปีงบประมาณ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	วิภันย์ ($\epsilon_y, \epsilon_y \vee q_\delta$) -ไอติลคู่วางนัยทั่วไปวิภันย์ ($\epsilon_y, \epsilon_y \vee q_\delta$) -ไอติลคู่วิภันย์ ($\epsilon_y, \epsilon_y \vee q_\delta$) -ควอซี-ไอติลวิภันย์ ($\epsilon_y, \epsilon_y \vee q_\delta$) -ไอติลภายในวิภันย์ ($\epsilon_y, \epsilon_y \vee q_\delta$) -ไอติลวิภันย์ของกึ่งกรุป													
2561	สร้างทฤษฎีบทหลักและดำเนินการพิสูจน์						x	x	x					20
2561	พิจารณาบทแทรกที่ได้รับจากทฤษฎีบทหลัก								x	x	x			20
2561	เรียบเรียงข้อมูลทั้งหมด ตีพิมพ์และจัดทำเล่มรายงาน										x	x	x	20
	รวม													100

3.3 เครื่องมือการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือเครื่องมือสำหรับการพัฒนาการเรียนรู้ได้แก่ อินเทอร์เน็ต เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับทฤษฎีกึ่งกรุปและทฤษฎีกึ่งกรุปวิภันย์

บทที่ 4

ผลการศึกษา

4.1 ความนำ

ในบทนี้ คณะผู้วิจัยจะแนะนำโครงสร้าง Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกซ์นัย Δ -ไอตีสซ้ายวิกซ์นัย Δ -ไอตีสขวาวิกซ์นัย Δ -ไอตีสวิกซ์นัย Δ -ควอซี-ไอตีสวิกซ์นัย Δ -ไอตีสภายในวิกซ์นัย Δ -ไอตีสคู่ว่างนัยทั่วไปวิกซ์นัยและ Δ -ไอตีสคู่วิกซ์นัยของกึ่งกรุป พร้อมกับใช้เซตย่อยวิกซ์นัยเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปชนิดที่สำคัญจำนวน 5 ชนิดคือ กึ่งกรุปปกติ กึ่งกรุปปกติบริบูรณ์ กึ่งกรุปปกติภายใน กึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียวและกรุป

4.2 Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกซ์นัย

กำหนดให้ Δ เป็นเซตย่อยของ $[0,1]$ ซึ่ง $|\Delta| > 1$ ในหัวข้อนี้เราจะแนะนำ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกซ์นัยของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกซ์นัย พร้อมกับให้สมบัติที่สำคัญของ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกซ์นัย

บทนิยาม 4.2.1 ให้ f เป็นเซตย่อยวิกซ์นัยของกึ่งกรุป S เซตย่อย $S[f; \Delta]$ ของ S นิยามดังนี้

$$S[f; \Delta] = \{x \in S \mid f(x) \geq \sup(\Delta) \text{ หรือ } f(x) \in \Delta \text{ หรือ } f(x) \leq \inf(\Delta)\}$$

ข้อสังเกต ให้ f เป็นเซตย่อยวิกซ์นัยของกึ่งกรุป S ถ้า $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = [\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta]$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ แล้ว $S[f; \Delta] = S$

บทนิยาม 4.2.2 ให้ f เป็นเซตย่อยวิกซ์นัยของกึ่งกรุป S นิยามเซตย่อยวิกซ์นัย f^Δ และ f_Δ ของ S ดังนี้

$$f^\Delta(x) = \begin{cases} \max\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}; & x \in S[f; \Delta] \\ \sup(\Delta) & ; x \notin S[f; \Delta] \end{cases} \text{ สำหรับทุกๆ } x \in S$$

และ

$$f_\Delta(x) = \begin{cases} \max\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}; & x \in S[f; \Delta] \\ \inf(\Delta) & ; x \notin S[f; \Delta] \end{cases} \text{ สำหรับทุกๆ } x \in S$$

บทนิยาม 4.2.3 ให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S นิยาม $f \leq_{\Delta} g$ ถ้าสอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้

$$(\forall x \in S)(x \in S[g; \Delta] \rightarrow \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \leq \max\{g(x), \inf(\Delta)\})$$

บทนิยาม 4.2.4 กำหนดให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S นิยาม $f =_{\Delta} g$ ถ้าสอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้

$$(\forall x \in S)(x \in S[g; \Delta] \rightarrow f_{\Delta}(x) = g_{\Delta}(x))$$

สมบัติ 4.2.1 ให้ f, g และ h เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S ข้อความต่อไปนี้เป็นจริง

(i) ถ้า $f \leq g$ และ $g \leq_{\Delta} h$ แล้ว $f \leq_{\Delta} h$

(ii) ถ้า $f = g$ แล้ว $f =_{\Delta} g$

การพิสูจน์ (i) สมมติว่า $f \leq g, g \leq_{\Delta} h$ และ $x \in S[h; \Delta]$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{h(x), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{g(x), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

ดังนั้น $f \leq_{\Delta} h$ ตามต้องการ

(ii) สมมติ $f = g$ และ $x \in S[g; \Delta]$ จะได้ว่า $f(x) = g(x)$ ซึ่งได้ว่า $f_{\Delta}(x) = g_{\Delta}(x)$ \square

ในกรณีที่แทน $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในบทนิยาม 4.2.2, บทนิยาม 4.2.3 และบทนิยาม 4.2.4 เราจะได้สมบัติต่อไปนี้

สมบัติ 4.2.2 กำหนดให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S ถ้า $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ แล้วเงื่อนไขต่อไปนี้เป็นจริง

(i) $f^{\Delta} = f_{\Delta} = f^*$

(ii) $f \leq_{\Delta} g$ ก็ต่อเมื่อ $f^* \leq g^*$

(iii) $f =_{\Delta} g$ ก็ต่อเมื่อ $f^* = g^*$

การพิสูจน์ สมมติว่า $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ จะได้ว่า $\sup(\Delta) = \delta, \inf(\Delta) = \gamma$ และ $S[f; \Delta] = S[g; \Delta] = S$

(1) จะแสดงว่า $f^{\Delta} = f_{\Delta} = f^*$ ให้ $x \in S$ จะได้ว่า $x \in S[f; \Delta]$ และทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} f^{\Delta}(x) &= \max\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{\min\{f(x), \delta\}, \gamma\} \\ &= f^*(x) \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} f_{\Delta}(x) &= \max\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{\min\{f(x), \delta\}, \gamma\} \\ &= f^*(x) \end{aligned}$$

ดังนั้น $f^{\Delta} = f_{\Delta} = f^*$

(ii) เนื่องจาก $\sup(\Delta) = \delta$, $\inf(\Delta) = \gamma$ และ $S[f; \Delta] = S[g; \Delta] = S$ ทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} f \leq_{\Delta} g &\Leftrightarrow \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \leq \max\{g(x), \inf(\Delta)\} \text{ สำหรับทุก } x \in S[g; \Delta] \\ &\Leftrightarrow \min\{f(x), \delta\} \leq \max\{g(x), \gamma\} \text{ สำหรับทุก } x \in S \\ &\Leftrightarrow f^* \leq g^* \end{aligned}$$

(iii)(\Rightarrow) สมมติว่า $f =_{\Delta} g$ และ $x \in S$ จะได้ว่า $x \in S[g; \Delta]$ ดังนั้นโดย (i) จึงได้ว่า

$$f^*(x) = f_{\Delta}(x) = g_{\Delta}(x) = g^*(x)$$

ดังนั้น $f^* = g^*$

(\Leftarrow) สมมติว่า $f^* = g^*$ และ $x \in S[g; \Delta]$ ดังนั้นโดย (i) จึงได้ว่า

$$f_{\Delta}(x) = f^*(x) = g^*(x) = g_{\Delta}(x)$$

ดังนั้น $f =_{\Delta} g$

□

สมบัติ 4.2.3 กำหนดให้ A เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S จะได้ว่า

$$(C_A)_{\Delta}(x) = \begin{cases} \sup(\Delta) & ; x \in A \\ \inf(\Delta) & ; x \notin A \end{cases} \text{ สำหรับทุก } x \in S$$

การพิสูจน์ ให้ A เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S และ $x \in S$ จะได้ว่า $x \in S[(C_A)_{\Delta}; \Delta]$ ต่อไปเราจะพิจารณาออกเป็น 2 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 สมมติว่า $x \in A$ จะได้ว่า $C_A(x) = 1$ ฉะนั้น

$$\begin{aligned} (C_A)_{\Delta}(x) &= \max\{\min\{C_A(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{\min\{1, \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{\sup(\Delta), \inf(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

กรณีที่ 2 สมมติว่า $x \notin A$ จะได้ว่า $C_A(x) = 0$ ฉะนั้น

$$\begin{aligned} (C_A)_{\Delta}(x) &= \max\{\min\{C_A(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{\min\{0, \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{0, \inf(\Delta)\} \\ &= \inf(\Delta) \end{aligned}$$

จากกรณีที่ 1 และ กรณีที่ 2 เราสามารถสรุปได้ว่า

$$(C_A)_\Delta(x) = \begin{cases} \sup(\Delta) & ; x \in A \\ \inf(\Delta) & ; x \notin A \end{cases}$$

สำหรับทุกๆ $x \in S$

□

สมบัติ 4.2.4 กำหนดให้ A และ B เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S เรื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

(i) $A = B$

(ii) $C_A =_\Delta C_B$

(iii) $C_B =_\Delta C_A$

การพิสูจน์ ให้ A และ B เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S จะได้ว่า

$$S[C_A; \Delta] = S[C_B; \Delta] = S$$

และโดยสมบัติ 4.2.3 จะได้ว่า

$$(C_A)_\Delta(x) = \begin{cases} \sup(\Delta) & ; x \in A \\ \inf(\Delta) & ; x \notin A \end{cases} \quad \text{และ} \quad (C_B)_\Delta(x) = \begin{cases} \sup(\Delta) & ; x \in B \\ \inf(\Delta) & ; x \notin B \end{cases}$$

สำหรับทุกๆ $x \in S$

ดังนั้นเราจะได้ว่า

$$A = B \Leftrightarrow C_A(x) = C_B(x) \text{ สำหรับทุกๆ } x \in S$$

$$\Leftrightarrow (C_A)_\Delta(x) = (C_B)_\Delta(x) \text{ สำหรับทุกๆ } x \in S[C_B; \Delta]$$

$$\Leftrightarrow C_A =_\Delta C_B$$

$$A = B \Leftrightarrow C_A(x) = C_B(x) \text{ สำหรับทุกๆ } x \in S$$

$$\Leftrightarrow (C_B)_\Delta(x) = (C_A)_\Delta(x) \text{ สำหรับทุกๆ } x \in S[C_A; \Delta]$$

$$\Leftrightarrow C_B =_\Delta C_A$$

จากการพิสูจน์ข้างต้น เราจึงสรุปได้ว่า (i) \Leftrightarrow (ii) \Leftrightarrow (iii) ตามต้องการ

□

ต่อไปเราจะแนะนำเซตย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป

บทนิยาม 4.2.5 กำหนดให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S เรียก f ว่า Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ (Δ -fuzzy subsemigroup) ของ S ถ้า f สอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้

$$(\forall x, y \in S)(xy \in S[f; \Delta] \rightarrow \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\})$$

ตัวอย่าง 4.2.1 กำหนดให้ $S = \{a, b, c, d\}$ และการดำเนินการทวิภาค “*” บน S โดยนิยามดังนี้

*	a	b	c	d
a	a	a	a	a
b	a	a	a	a
c	a	a	a	b
d	a	a	b	c

จะได้ว่า S เป็นกึ่งกรุปภายใต้การดำเนินการทวิภาค “*” ต่อไปเรานิยามเซตย่อยวิภันซ์ f ของ S โดย

$$f(a) = 0.4, \quad f(b) = 0.6, \quad f(c) = 0.5, \quad f(d) = 0.3$$

กำหนดให้ $\Delta = \{0.3, 0.5, 0.6\}$ พบว่า f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S แต่พบว่า f ไม่เป็น $(\in_{0.3}, \in_{0.3} \vee q_{0.6})$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S เพราะ

$$\begin{aligned} \max\{f(b*c), 0.3\} &= \max\{f(a), 0.3\} \\ &= 0.4 \\ &< 0.5 \\ &= \min\{f(b), f(c), 0.6\} \end{aligned} \quad \square$$

จากบทนิยาม 4.2.5 และเมื่อเรากำหนดให้ $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = [\gamma, \delta], \Delta = (\gamma, \delta]$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ จะพบว่าเซตย่อยวิภันซ์ f ของกึ่งกรุป S เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S ก็ต่อเมื่อ

$$\max\{f(xy), \gamma\} \geq \min\{f(x), f(y), \delta\} \text{ สำหรับ } x, y \in S$$

นั่นคือ f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S ก็ต่อเมื่อ f เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S ดังนั้น เราจึงสามารถสรุปได้ว่า Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุปเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป

ทฤษฎีบท 4.2.1 ให้ f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S และ Ω เป็นเซตย่อยของ Δ ซึ่ง $S[f; \Omega] \subseteq S[f; \Delta]$ และ $|\Omega| > 1$ จะได้ว่า f เป็น Ω -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S การพิสูจน์ ให้ $x, y \in S$ และ $xy \in S[f; \Omega]$ จะได้ว่า

$$\sup(\Delta) \geq \sup(\Omega), \inf(\Omega) \geq \inf(\Delta) \text{ และ } xy \in S[f; \Delta]$$

เนื่องจาก f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S จึงทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(xy), \inf(\Omega)\} &\geq \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Omega)\} \end{aligned}$$

ดังนั้น f เป็น Ω -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S □

ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S และ $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$ จะได้ $S[f; \Delta] \subseteq S[f; [\gamma, \delta]]$ และโดยใช้ทฤษฎีบท 4.2.1 จะได้บทแทรก 4.2.1 ทันที

บทแทรก 4.2.1 กำหนดให้ f เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S จะได้ว่า f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S สำหรับเซตย่อยไม่ว่าง Δ ของ $[\gamma, \delta]$

การพิสูจน์ ให้ Δ เป็นเซตย่อยของ $[\gamma, \delta]$ จะได้ว่า

$$\sup[\gamma, \delta] = \delta, \inf[\gamma, \delta] = \gamma \text{ และ } S[f; \Delta] \subseteq S[f; [\gamma, \delta]] = S$$

เนื่องจาก f เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S จึงได้ว่า f เป็น $[\gamma, \delta]$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S เนื่องจาก $|\Delta| > 1$, $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$, $S[f; \Delta] \subseteq S[f; [\gamma, \delta]]$ และโดยทฤษฎีบท 4.2.1 จึงได้ว่า f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S ตามต้องการ □

ทฤษฎีบท 4.2.2 ถ้า f และ g เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S แล้ว $f \wedge g$ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S

การพิสูจน์ สมมติ $x, y \in S$ และ $xy \in S[f \wedge g; \Delta]$ เราจะแยกพิจารณา 2 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 ให้ $(f \wedge g)(xy) = f(xy)$ จะได้ว่า $xy \in S[f; \Delta]$

เนื่องจาก f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S จะได้ว่า

$$\max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\}$$

และทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{(f \wedge g)(xy), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \wedge g)(x), (f \wedge g)(y), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

กรณีที่ 2 ให้ $(f \wedge g)(xy) = g(xy)$ โดยการพิสูจน์ทำนองเดียวกับกรณีที่ 1 ซึ่งทำให้ได้

$$\max\{(f \wedge g)(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{(f \wedge g)(x), (f \wedge g)(y), \sup(\Delta)\}$$

ดังนั้น $f \wedge g$ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S □

ในกรณีที่เรากำลังพิจารณา $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในทฤษฎีบท ทฤษฎีบท 4.2.2 และใช้บทแทรก 4.2.1 เราจะได้บทแทรกต่อไปนี้

บทแทรก 4.2.2 ถ้า f และ g เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S แล้ว $f \wedge g$ เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S

การพิสูจน์ สมมติ f และ g เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S ดังนั้นโดยบทแทรก 4.2.1 จึงได้ว่า f และ g เป็น $[\gamma, \delta]$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S ฉะนั้นโดยทฤษฎีบท 4.2.2 ทำให้ได้ว่า $f \wedge g$ เป็น $[\gamma, \delta]$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S และเนื่องจาก $\sup[\gamma, \delta] = \delta$, $\inf[\gamma, \delta] = \gamma$ และ $S[f \wedge g; [\gamma, \delta]] = S$ จึงได้ว่า $f \wedge g$ เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S ตามต้องการ □

บทตั้ง 4.2.1 ถ้า f เป็นเซตย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S แล้ว f^Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S ก็ต่อเมื่อ f^Δ เป็นกึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S

การพิสูจน์ (\Rightarrow) ให้ $x, y \in S$ จะได้ว่า $xy \in S[f^\Delta; \Delta]$ เนื่องจาก f^Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S จะได้ว่า

$$\begin{aligned}
f^\Delta(xy) &= \max\{f^\Delta(xy), \inf(\Delta)\} \\
&\geq \min\{f^\Delta(x), f^\Delta(y), \sup(\Delta)\} \\
&= \min\{f^\Delta(x), f^\Delta(y)\}
\end{aligned}$$

ดังนั้น f^Δ เป็นกึ่งกรุปย่อยวิภันัยของ S

(\Leftarrow) สมมติว่า f^Δ เป็นกึ่งกรุปย่อยวิภันัยของ S และให้ $x, y \in S$ ซึ่ง $xy \in S[f^\Delta; \Delta]$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned}
\max\{f^\Delta(xy), \inf(\Delta)\} &= f^\Delta(xy) \\
&\geq \min\{f^\Delta(x), f^\Delta(y)\} \\
&\geq \min\{f^\Delta(x), f^\Delta(y), \sup(\Delta)\}
\end{aligned}$$

ดังนั้น f^Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัยของ S □

ทฤษฎีบทต่อไป เราจะให้เงื่อนไขเพียงพอสำหรับ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัยของกึ่งกรุป

ทฤษฎีบท 4.2.3 ถ้า f เป็นเซตย่อยวิภันัยของกึ่งกรุป S และ f^Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัยของ S แล้ว f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัยของ S

การพิสูจน์ ให้ $x, y \in S$ และ $xy \in S[f; \Delta]$ จะได้ว่า $xy \in S[f^\Delta; \Delta]$ และ

$$f^\Delta(xy) = \max\{\min\{f(xy), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}$$

เนื่องจาก f^Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัยของ S และบทตั้ง 4.2.1 จะได้ว่า

$$f^\Delta(xy) \geq \min\{f^\Delta(x), f^\Delta(y)\}$$

ต่อไปเราจะแยกพิจารณาค่าของ $\min\{f^\Delta(x), f^\Delta(y)\}$ ออกเป็น 2 กรณีดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 ให้ $\min\{f^\Delta(x), f^\Delta(y)\} = f^\Delta(x)$ จะได้ว่า $f^\Delta(xy) \geq f^\Delta(x)$

ถ้า $x \notin S[f; \Delta]$ จะได้ $f^\Delta(x) = \sup(\Delta)$ และทำให้ได้ว่า

$$\max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \max\{\min\{f(xy), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}$$

$$= f^\Delta(xy)$$

$$\geq f^\Delta(x)$$

$$= \sup(\Delta)$$

ฉะนั้น $f(xy) \geq \sup(\Delta)$ และทำให้ได้ว่า

$$\max\{f(xy), \inf(\Delta)\} = f(xy)$$

$$\geq \sup(\Delta)$$

$$\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\}$$

ถ้า $x \in S[f; \Delta]$ จะได้ว่า $f^\Delta(x) = \max\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}$ และจะได้

$$\max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \max\{\min\{f(xy), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}$$

$$= f^\Delta(xy)$$

$$\geq f^\Delta(x)$$

$$= \max\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}$$

$$\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\}$$

$$\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\}$$

กรณีที่ 2 ให้ $\min\{f^\Delta(x), f^\Delta(y)\} = f^\Delta(y)$ เราสามารถพิสูจน์ในทำนองเดียวกันกับกรณีที่ 1 ซึ่งทำให้ได้

$$\max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\}$$

ดังนั้นจากกรณีที่ 1 และกรณีที่ 2 จึงได้ว่า f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิซันนัยของ S □

4.3 Δ -ไอดีลวิภันย์

ในหัวข้อนี้เราจะแนะนำ Δ -ไอดีลซ้ายวิภันย์ Δ -ไอดีลขวาวิภันย์ Δ -ไอดีลวิภันย์ Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันย์และ Δ -ไอดีลภายในวิภันย์ของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลซ้ายวิภันย์, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลขวาวิภันย์ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลวิภันย์, $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดีลวิภันย์และ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลภายในวิภันย์ ตามลำดับ จากนั้นเราจะจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติ กึ่งกรุปปกติภายในและกึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียวโดยใช้เซตย่อยวิภันย์ชนิด Δ

บทนิยาม 4.3.1 กำหนดให้ f เป็นเซตย่อยวิภันย์ของกึ่งกรุป S

(i) จะเรียก f ว่า Δ -ไอดีลซ้ายวิภันย์ (Δ -fuzzy left ideal) ของ S ถ้า f สอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้

$$(\forall x, y \in S)(y \in S[f; \Delta] \vee xy \in S[f; \Delta] \rightarrow \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(y), \sup(\Delta)\})$$

(ii) จะเรียก f ว่า Δ -ไอดีลขวาวิภันย์ (Δ -fuzzy right ideal) ของ S ถ้า f สอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้

$$(\forall x, y \in S)(x \in S[f; \Delta] \vee xy \in S[f; \Delta] \rightarrow \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\})$$

(iii) จะเรียก f ว่า Δ -ไอดีลวิภันย์ (Δ -fuzzy ideal) ของ S ถ้า f เป็นทั้ง Δ -ไอดีลซ้ายวิภันย์และ Δ -ไอดีลขวาวิภันย์ของ S

ข้อสังเกต ในกรณีแทน $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในบทนิยาม 4.3.1 เราจะได้บทนิยาม 2.3.8(ii-iv) ทันที

สมบัติ 4.3.1 ถ้า f เป็น Δ -ไอดีลซ้าย(ขวา)วิภันย์ของกึ่งกรุป S และ Ω เป็นเซตย่อยของ Δ ซึ่งทำให้ได้ $S[f; \Omega] \subseteq S[f; \Delta]$ และ $|\Omega| > 1$ แล้ว f เป็น Ω -ไอดีลซ้าย(ขวา)วิภันย์ของ S

การพิสูจน์ สมมติว่า f เป็น Δ -ไอดีลซ้ายวิภันย์ของกึ่งกรุป S ให้ $x, y \in S$ ซึ่ง $xy \in S[f; \Omega]$ หรือ $y \in S[f; \Omega]$ จะได้ว่า $xy \in S[f; \Delta]$ หรือ $y \in S[f; \Delta]$ เนื่องจาก $\sup(\Delta) \geq \sup(\Omega)$, $\inf(\Omega) \geq \inf(\Delta)$ และ f เป็น Δ -ไอดีลซ้ายวิภันย์ของของ S จึงทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(xy), \inf(\Omega)\} &\geq \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(y), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

$$\geq \min\{f(y), \sup(\Omega)\}$$

ดังนั้น f เป็น Ω -ไอติลซ้ายวิกษนัยของ S

ในกรณี “ถ้า f เป็น Δ -ไอติลขวาวิกษนัยของ S และ Ω เป็นเซตย่อยของ Δ ซึ่งทำให้ได้ $S[f; \Omega] \subseteq S[f; \Delta]$ และ $|\Omega| > 1$ แล้ว f เป็น Ω -ไอติลขวาวิกษนัยของ S ” นั้น สามารถพิสูจน์ได้ในทำนองเดียวกัน □

ในกรณีที่ $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$ และการใช้สมบัติ 4.3.1 เราพบว่า ทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอติลซ้าย(ขวา)วิกษนัยของกึ่งกรุป S เป็น Δ -ไอติลซ้าย(ขวา)วิกษนัยของ S อย่างไรก็ตามบทกลับไม่เป็นจริงซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.3.1 กำหนดให้ N เป็นเซตของจำนวนเต็มบวกทั้งหมด ดังนั้น N เป็นกึ่งกรุปภายใต้การคูณปกติ นิยามเซตย่อยวิกษนัย f ของ N โดย

$$f(x) = \begin{cases} 0.2 ; x \in \{2n+1 | n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}, \\ 0.4 ; x \in \{2(2n+1) | n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}, \\ 0.3 ; x \in \{4(2n+1) | n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}, \\ 0.5 ; x \in \{8(2n+1) | n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}, \\ 0.9 ; x \in \{16(2n+1) | n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}, \\ 0.8 ; x \in \{32n | n \in \mathbb{N}\} \end{cases}$$

สำหรับทุกๆ $x \in N$

ให้ $\Delta = \{0.2, 0.5, 0.6, 0.8\}$ เราพบว่า f เป็น Δ -ไอติลซ้าย(ขวา)วิกษนัยของ N แต่พบว่า f ไม่เป็น $(\epsilon_{0.2}, \epsilon_{0.2} \vee q_{0.8})$ -ไอติลซ้าย(ขวา)วิกษนัยของ N เพราะ

$$\begin{aligned} \max\{f((2)(2)), 0.2\} &= \max\{f(4), 0.2\} \\ &= 0.3 \\ &< 0.4 \\ &= \min\{f(2), 0\} \end{aligned}$$

□

ในสมบัติต่อไป เราจะพิจารณาความสัมพันธ์บางประการระหว่าง ไอติลซ้าย(ขวา) และ Δ -ไอติลซ้าย(ขวา)วิกษนัยของกึ่งกรุป

สมบัติ 4.3.2 ให้ A เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง จะได้ว่า A เป็นไอตีสซ้าย(ขวา)ของ S ก็ต่อเมื่อ C_A เป็น Δ -ไอตีสซ้าย(ขวา)วิกษณัยของ S

การพิสูจน์ (\Rightarrow) สมมติว่า A เป็นไอตีสซ้ายของ S และให้ $\sup(\Delta) = \delta$ และ $\inf(\Delta) = \gamma$ ดังนั้นโดยสมบัติ 2.3.3 (ii) จึงทำให้ได้ว่า C_A เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสซ้ายวิกษณัยของ S นั่นคือ C_A เป็น $[\gamma, \delta]$ -ไอตีสซ้ายวิกษณัยของ S เนื่องจาก $|\Delta| > 1$, $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$, $S[C_A; \Delta] \subseteq S[C_A; [\gamma, \delta]]$ และโดยสมบัติ 4.3.1 จึงได้ว่า C_A เป็น Δ -ไอตีสซ้ายวิกษณัยของ S

ในกรณี “ถ้า A เป็นไอตีสขวาของ S แล้ว C_A เป็น Δ -ไอตีสขวาวิกษณัยของ S ” นั้นสามารถพิสูจน์ได้ทำนองเดียวกัน

(\Leftarrow) สมมติว่า C_A เป็น Δ -ไอตีสซ้ายวิกษณัยของ S ให้ $a \in A$ และ $s \in S$ จะได้ว่า $C_A(a) = 1$ และ $sa \in S = S[C_A; \Delta]$ ฉะนั้น

$$\begin{aligned} (C_A)_\Delta(sa) &= \min\{\max\{C_A(sa), \inf(\Delta)\}, \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{\min\{C_A(a), \sup(\Delta)\}, \sup(\Delta)\} \\ &= \min\{1, \sup(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

โดยใช้สมบัติ 4.2.3 จึงทำให้ได้ว่า $sa \in A$ ดังนั้น A เป็นไอตีสซ้ายของ S

ในกรณี “ถ้า C_A เป็น Δ -ไอตีสขวาวิกษณัยของ S แล้ว A เป็นไอตีสขวาของ S ” นั้นสามารถพิสูจน์ได้ทำนองเดียวกัน □

สมบัติ 4.3.3 ให้ f เป็นเซตย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S เงื่อนไขต่อไปนี้เป็นจริง

(i) ถ้า f เป็น Δ -ไอตีสซ้ายวิกษณัยของ S แล้ว $C_S \circ f \leq_\Delta f$

(ii) ถ้า f เป็น Δ -ไอตีสขวาวิกษณัยของ S แล้ว $f \circ C_S \leq_\Delta f$

การพิสูจน์ (i) สมมติว่ามี $x \in S[f; \Delta]$ ซึ่งทำให้ได้

$$\min\{(C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} > \max\{f(x), \inf(\Delta)\}$$

จะได้ว่ามี $a, b \in S$ ซึ่งทำให้ได้ $x = ab$ และ

$$\min\{f(b), \sup(\Delta)\} > \max\{f(x), \inf(\Delta)\}$$

เนื่องจาก f เป็น Δ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ของ S จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(ab), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(b), \sup(\Delta)\} \\ &> \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \end{aligned}$$

เราพบว่าเกิดข้อขัดแย้ง ดังนั้น $C_S \circ f \leq_{\Delta} f$

สำหรับการพิสูจน์ (ii) สามารถพิสูจน์ได้ในทำนองเดียวกับ (i) □

ต่อไปจะแนะนำโครงสร้างที่เป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_{\gamma}, \epsilon_{\gamma} \vee q_{\delta})$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของกึ่งกรุป

บทนิยาม 4.3.2 ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S จะเรียก f ว่า Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ (Δ -fuzzy quasi-ideal) ของ S ถ้า $(C_S \circ f) \wedge (f \circ C_S) \leq_{\Delta} f$

ข้อสังเกต ในกรณีแทน $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = [\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = (\gamma, \delta]$ ในบทนิยาม 4.3.2 เราจะได้รับบทนิยาม 2.3.8(v) ทันที

จากบทนิยาม 4.3.1 และบทนิยาม 4.3.2 เราพบว่า ทุก Δ -ไอดีลซ้าย(ขวา)วิภันซ์ของกึ่งกรุป เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ แต่บทกลับไม่เป็นจริงโดยเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.3.2 ให้ $S = \{0, a, b, c\}$ เป็นกึ่งกรุปภายใต้การดำเนินการทวิภาค " \cdot " ดังนี้

\cdot	0	a	b	c
0	0	0	0	0
a	0	a	b	0
b	0	0	0	0
c	0	c	0	0

ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของ S ที่นิยามโดย

$$f(0) = 0.9, f(a) = 0.5, f(b) = 0.4 \text{ และ } f(c) = 0.2$$

และกำหนดให้ $\Delta = \{0.2, 0.5, 0.9\}$ จะพบว่า f เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S แต่ f ไม่เป็น Δ -ไอดีลซ้ายวิภันซ์ของ S เพราะว่า $a \in S[f; \Delta]$ และ

$$\begin{aligned}
\max\{f(ca), 0.2\} &= \max\{f(c), 0.2\} \\
&= 0.2 \\
&< 0.5 \\
&= \min\{f(a), 0.9\}
\end{aligned}$$

ให้ g เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของ S ที่นิยามโดย

$$g(0) = 0.7, g(a) = 0.6, g(b) = 0.3 \text{ และ } g(c) = 0.1$$

กำหนดให้ $\Delta = \{0.1, 0.3, 0.6, 0.7\}$ จะพบว่า g เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S แต่ g ไม่เป็น Δ -ไอดีลขวารวิภันซ์ของ S เพราะว่า $a, b, ab \in S[g; \Delta]$ และ

$$\begin{aligned}
\max\{g(ab), 0.1\} &= \max\{g(b), 0.1\} \\
&= 0.3 \\
&< 0.6 \\
&= \min\{g(a), 0.7\}
\end{aligned}$$

□

สมบัติ 4.3.4 ถ้า f เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของกึ่งกรุป S และ Ω เป็นเซตย่อยของ Δ ซึ่งทำให้ได้ $S[f; \Omega] \subseteq S[f; \Delta]$ และ $|\Omega| > 1$ แล้ว f เป็น Ω -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S

การพิสูจน์ ให้ $x \in S[f; \Omega]$ จะได้ว่า $x \in S[f; \Delta]$ และเนื่องจาก f เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S จึงทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned}
\max\{f(x), \inf(\Omega)\} &\geq \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\
&\geq \min\{(f \circ C_S \wedge C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \\
&\geq \min\{(f \circ C_S \wedge C_S \circ f)(x), \sup(\Omega)\}
\end{aligned}$$

ดังนั้น f เป็น Ω -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S

□

ในกรณีที่ $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$ และการใช้สมบัติ 4.3.4 เราพบว่า ทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของกึ่งกรุป S เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S อย่างไรก็ตามบทกลับไม่เป็นจริงซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.3.3 ให้ $S = \{0, a, b, c\}$ เป็นกึ่งกรุปภายใต้การดำเนินการทวิภาค " \cdot " ดังนี้

\cdot	0	a	b	c
0	0	0	0	0
a	0	0	0	0
b	0	0	0	a
c	0	0	a	b

ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของ S ที่นิยามโดย

$$f(0) = 0.7, f(a) = 0.6, f(b) = 0.3 \text{ และ } f(c) = 0.5$$

และกำหนดให้ $\Delta = \{0.2, 0.5, 0.6, 0.7\}$ จะพบว่า f เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S แต่ไม่เป็น $(\epsilon_{0.2}, \epsilon_{0.2} \vee q_{0.7})$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S เพราะว่า

$$\begin{aligned} ((f * C_S) \wedge (C_S * f))(b) &= \min\{(f * C_S)(b), (C_S * f)(b)\} \\ &= 0.5 \\ &> 0.3 \\ &= f^*(b) \end{aligned}$$

□

ในสมบัติต่อไป เราจะพิจารณาความสัมพันธ์บางประการระหว่าง ควอซี-ไอดีลและ Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของกึ่งกรุป

สมบัติ 4.3.5 ให้ Q เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง จะได้ว่า Q เป็นควอซี-ไอดีลของ S ก็ต่อเมื่อ C_Q เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S

การพิสูจน์ (\Rightarrow) กำหนดให้ $\sup(\Delta) = \delta$ และ $\inf(\Delta) = \gamma$ ดังนั้นโดยสมบัติ 2.3.3(vi) จึงได้ว่า C_Q เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S นั่นคือ C_Q เป็น $[\gamma, \delta]$ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S เนื่องจาก $|\Delta| > 1$, $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$, $S[C_Q; \Delta] \subseteq S[C_Q; [\gamma, \delta]]$ และโดยสมบัติ 4.3.3 จึงได้ว่า C_Q เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิภันซ์ของ S

(\Leftarrow) ให้ $x \in QS \cap SQ$ จะได้ว่า $x \in S[C_Q; \Delta]$ และโดยใช้ สมบัติ 2.3.1 จะได้ว่า

$$(C_Q \circ C_S \wedge C_S \circ C_Q)(x) = (C_{QS} \wedge C_{SQ})(x) = (C_{QS \cap SQ})(x) = 1$$

ฉะนั้น

$$\begin{aligned} \max\{C_Q(x), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{(C_Q \circ C_S \wedge C_S \circ C_Q)(x), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{1, \sup(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

โดยสมบัติ 4.2.3 จะได้ว่า $x \in Q$ ดังนั้น Q เป็นควอซี-ไอดีลของ S □

ต่อไปจะแนะนำโครงสร้างที่เป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลภายในวิภันัยของกึ่งกรุป
บทนิยาม 4.3.3 ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันัยของกึ่งกรุป S จะเรียก f ว่า Δ -ไอดีลภายในวิภันัย
 $(\Delta$ -fuzzy interior ideal) ของ S ถ้า f สอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้

$$(\forall x, y, z \in S)(y \in S[f; \Delta] \wedge xyz \in S[f; \Delta] \rightarrow \max\{f(xyz), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(y), \sup(\Delta)\})$$

ข้อสังเกต ในกรณีแทน $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในบทนิยาม 4.3.3
 เราจะได้บทนิยาม 2.3.8(vi) ทันที

จากบทนิยาม 4.3.1 และบทนิยาม 4.3.3 เราพบว่า ทุก Δ -ไอดีลวิภันัยของกึ่งกรุปเป็น Δ -
 ไอดีลภายในวิภันัย แต่บทกลับไม่เป็นจริงโดยเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.3.4 ให้ $S = \{0, a, b, c\}$ เป็นกึ่งกรุปภายใต้การดำเนินการทวิภาค " \cdot " ดังนี้

\cdot	0	a	b	c
0	0	0	0	0
a	0	0	0	0
b	0	0	a	0
c	0	0	a	a

ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันัยของ S ที่นิยามโดย

$$f(0) = 0.7, f(a) = 0.6, f(b) = 0.9 \text{ และ } f(c) = 0.3$$

กำหนดให้ $\Delta = \{0.3, 0.4, 0.6, 0.7\}$ จะพบว่า f เป็น Δ -ไอดีลภายในวิภันัยของ S แต่ไม่เป็น
 Δ -ไอดีลวิภันัยของ S เพราะว่า $a \in S[f; \Delta]$ และ

$$\begin{aligned}
\max\{g(cb), 0.3\} &= \max\{g(a), 0.3\} \\
&= 0.6 \\
&< 0.7 \\
&= \min\{g(b), 0.7\}
\end{aligned}$$

□

สมบัติ 4.3.6 ถ้า f เป็น Δ -ไอติลภายในวิภันัยของกึ่งกรุป S และ Ω เป็นเซตย่อยของ Δ ซึ่งทำให้ได้ $S[f; \Omega] \subseteq S[f; \Delta]$ และ $|\Omega| > 1$ แล้ว f เป็น Ω -ไอติลภายในวิภันัยของ S

การพิสูจน์ ให้ $x, y, z \in S$ ซึ่ง $xyz \in S[f; \Omega]$ หรือ $y \in S[f; \Omega]$ จะได้ว่า $xyz \in S[f; \Delta]$ หรือ $y \in S[f; \Delta]$ เนื่องจาก $\sup(\Delta) \geq \sup(\Omega)$, $\inf(\Omega) \geq \inf(\Delta)$ และ f เป็น Δ -ไอติลภายในวิภันัยของ S จึงทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned}
\max\{f(xyz), \inf(\Omega)\} &\geq \max\{f(xyz), \inf(\Delta)\} \\
&\geq \min\{f(y), \sup(\Delta)\} \\
&\geq \min\{f(y), \sup(\Omega)\}
\end{aligned}$$

ดังนั้น f เป็น Ω -ไอติลภายในวิภันัยของ S

□

ในกรณีที่ $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$ และการใช้สมบัติ 4.3.6 เราพบว่า ทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอติลภายในวิภันัยของกึ่งกรุป S เป็น Δ -ไอติลภายในวิภันัยของ S อย่างไรก็ตามบทกลับไม่เป็นจริงซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.3.5 กำหนดให้ N เป็นเซตของจำนวนเต็มบวกทั้งหมด ดังนั้น N เป็นกึ่งกรุปภายใต้การคูณปกติ นิยามเซตย่อยวิภันัย f ของ N โดย

$$f(x) = \begin{cases} 0.3 & ; x \in \{1, 3, 5, \dots\} \\ 0.6 & ; x = 2 \\ 0.5 & ; x = 4 \\ 0.8 & ; x \in \{6, 8, 10, \dots\} \end{cases}$$

สำหรับทุกๆ $x \in N$

ให้ $\Delta = \{0.3, 0.8\}$ เราพบว่า f เป็น Δ -ไอติลภายในวิภันัยของ N แต่พบว่า f ไม่เป็น $(\epsilon_{0.3}, \epsilon_{0.3} \vee q_{0.8})$ -ไอติลภายในวิภันัยของ N เพราะ

$$\begin{aligned}
\max\{f((1)(2)(2)), 0.3\} &= \max\{f(4), 0.3\} \\
&= 0.5 \\
&< 0.6 \\
&= \min\{f(2), 0.8\} \quad \square
\end{aligned}$$

ในสมบัติต่อไป เราจะพิจารณาความสัมพันธ์บางประการระหว่างไอดีลภายในและ Δ -ไอดีลภายในวิภันย์ของกึ่งกรุป

สมบัติ 4.3.7 ให้ I เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง จะได้ว่า I เป็นไอดีลภายในของ S ก็ต่อเมื่อ C_I เป็น Δ -ไอดีลภายในวิภันย์ของ S

การพิสูจน์ (\Rightarrow) กำหนดให้ $\sup(\Delta) = \delta$ และ $\inf(\Delta) = \gamma$ ดังนั้นโดยสมบัติ 2.3.3 (v) จึงได้ว่า C_I เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดีลภายในวิภันย์ของ S นั่นคือ C_I เป็น $[\gamma, \delta]$ -ไอดีลภายในวิภันย์ของ S เนื่องจาก $|\Delta| > 1$, $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$, $S[C_I; \Delta] \subseteq S[C_I; [\gamma, \delta]]$ และโดยสมบัติ 4.3.6 จึงได้ว่า C_I เป็น Δ -ไอดีลภายในวิภันย์ของ S

(\Leftarrow) ให้ $a \in I$ และ $x, y \in S$ จะได้ว่า $C_I(a) = 1$ และ $xay \in S[C_I; \Delta]$ ฉะนั้น

$$\begin{aligned}
(C_I)_\Delta(xay) &= \min\{\max\{C_I(xay), \inf(\Delta)\}, \sup(\Delta)\} \\
&\geq \min\{\min\{C_I(a), \sup(\Delta)\}, \sup(\Delta)\} \\
&= \min\{1, \sup(\Delta)\} \\
&= \sup(\Delta)
\end{aligned}$$

โดยใช้สมบัติ 4.2.3 จึงทำให้ได้ว่า $xay \in I$ ดังนั้น I เป็นไอดีลภายในของ S □

ในทฤษฎีบทต่อไป เราจะจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติโดย Δ -ไอดีลซ้ายวิภันย์และ Δ -ไอดีลขวาวิภันย์

ทฤษฎีบท 4.3.1 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ
- (ii) $f \circ g =_\Delta f \wedge g$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลขวาวิภันย์ f และ Δ -ไอดีลซ้ายวิภันย์ g ของ S

การพิสูจน์ (i) \Rightarrow (ii) ให้ f เป็น Δ -ไอดีลขวาวิกซ์นัย, g เป็น Δ -ไอดีลซ้ายวิกซ์นัยของ S และ $x \in S[f \wedge g; \Delta]$ สมมติว่า $(f \wedge g)(x) = f(x)$ ทำให้ได้ว่า $x \in S[f; \Delta]$ และจากสมมติฐาน (i) จะได้ว่า $x = xax$ สำหรับบาง $a \in S$ จาก f เป็น Δ -ไอดีลขวาวิกซ์นัยของ S และสมบัติ 4.3.3 ทำให้ได้ว่า $f \circ C_S \leq_{\Delta} f$ ดังนั้น

$$\begin{aligned} \max\{(f \wedge g)(x), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \circ C_S)(x), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \circ g)(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} \max\{(f \circ g)(x), \inf(\Delta)\} &\geq \max\{\min\{f(xa), g(x)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= \min\{\max\{f(xa), \inf(\Delta)\}, \max\{g(x), \inf(\Delta)\}\} \\ &\geq \min\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, g(x)\} \\ &\geq \min\{(f \wedge g)(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

ต่อไปเราจะแยกพิจารณาว่า $f(x)$ ออกเป็น 3 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 ให้ $f(x) \leq \inf(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \inf(\Delta) &= \max\{(f \wedge g)(x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \circ g)(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

และทำให้ได้ว่า $(f \circ g)(x) \leq \inf(\Delta)$ ดังนั้น $(f \circ g)_{\Delta}(x) = (f \wedge g)_{\Delta}(x)$

กรณีที่ 2 ให้ $f(x) \geq \sup(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{(f \circ g)(x), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{(f \wedge g)(x), \sup(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

และทำให้ได้ว่า $(f \circ g)(x) \geq \sup(\Delta)$ ดังนั้น $(f \circ g)_{\Delta}(x) = (f \wedge g)_{\Delta}(x)$

กรณีที่ 3 ให้ $\inf(\Delta) < f(x) < \sup(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{(f \circ g)(x), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{(f \wedge g)(x), \sup(\Delta)\} \\ &= (f \wedge g)(x) \\ &= \max\{(f \wedge g)(x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \circ g)(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

ดังนั้น $(f \circ g)(x) = (f \wedge g)(x)$ และทำให้ได้ว่า $(f \circ g)_{\Delta}(x) = (f \wedge g)_{\Delta}(x)$

จากการพิจารณากรณีที่ 1-3 สามารถสรุปได้ว่า “ถ้า $(f \wedge g)(x) = f(x)$ แล้ว $(f \circ g)_\Delta(x) = (f \wedge g)_\Delta(x)$ ” เป็นจริง ในกรณี $(f \wedge g)(x) = g(x)$ เราสามารถพิสูจน์ได้เช่นเดียวกันกับ $(f \wedge g)(x) = f(x)$ ซึ่งทำให้ได้ว่า $(f \circ g)_\Delta(x) = (f \wedge g)_\Delta(x)$

ดังนั้นเราสามารถสรุปได้ว่า $f \circ g =_\Delta f \wedge g$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลขวาวิกซ์นัย f และ Δ -ไอดีลซ้ายวิกซ์นัย g ของ S

(ii) \Rightarrow (i) ให้ L เป็นไอดีลซ้ายและ R เป็นไอดีลขวาของ S โดยสมบัติ 4.3.2 ทำให้ได้ว่า C_R เป็น Δ -ไอดีลขวาวิกซ์นัยและ C_L เป็น Δ -ไอดีลซ้ายวิกซ์นัยของ S โดยใช้สมมติฐาน (ii) และสมบัติ 2.3.1 จะได้ว่า

$$C_{RL} = C_R \circ C_L =_\Delta C_R \wedge C_L = C_{R \cap L}$$

โดยสมบัติ 4.2.4 เราจะได้ว่า $RL = R \cap L$ ดังนั้นโดยทฤษฎีบท 2.2.1 จะได้ S เป็นกึ่งกรุปปกติ \square

เมื่อเราพิจารณากรณีที่ $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = [\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta]$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในทฤษฎีบท 4.3.1 เราจะได้ทฤษฎีบท 2.3.1 ดังนี้

ต่อไปเราจะให้ลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติโดย Δ -ควอซี-ไอดีลวิกซ์นัย ทฤษฎีบท 4.3.2 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ
- (ii) $f \circ C_S \circ f =_\Delta f$ สำหรับทุก Δ -ควอซี-ไอดีลวิกซ์นัย f ของ S

การพิสูจน์ (i) \Rightarrow (ii) ให้ f เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิกซ์นัยของ S และ $x \in S[f; \Delta]$ โดยสมมติฐาน (i) ได้ว่า $x = xax$ สำหรับบาง $a \in S$ และทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{(f \circ C_S \wedge C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{\min\{f(x), C_S(a), f(x)\}, \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

เราจะพิจารณาค่า $f(x)$ ออกเป็น 3 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 ให้ $\inf(\Delta) \geq f(x)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \inf(\Delta) &= \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $\inf(\Delta) \geq (f \circ C_S \circ f)(x)$ และทำให้ได้ว่า

$$f_\Delta(x) = \inf(\Delta) = (f \circ C_S \circ f)_\Delta(x)$$

กรณีที่ 2 ให้ $f(x) \geq \sup(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} (f \circ C_S \circ f)(x) &\geq \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $(f \circ C_S \circ f)(x) \geq \sup(\Delta)$ และทำให้ได้ว่า

$$f_\Delta(x) = \sup(\Delta) = (f \circ C_S \circ f)_\Delta(x)$$

กรณีที่ 3 ให้ $\sup(\Delta) > f(x) > \inf(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} f(x) &= \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} (f \circ C_S \circ f)(x) &\geq \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \\ &= f(x) \end{aligned}$$

จึงทำให้ได้ว่า $f(x) = (f \circ C_S \circ f)(x)$ และจะได้ว่า $f_\Delta(x) = (f \circ C_S \circ f)_\Delta(x)$

จากการพิจารณากรณีที่ 1-3 สามารถสรุปได้ว่า $f_\Delta(x) = (f \circ C_S \circ f)_\Delta(x)$

ดังนั้น $f \circ C_S \circ f =_\Delta f$

(ii) \Rightarrow (i) ให้ \mathcal{Q} เป็นควอซี-ไอดีลของ S และโดยสมบัติ 4.3.5 จึงทำให้ได้ว่า $C_{\mathcal{Q}}$ เป็น Δ -ควอซี-ไอดีลวิกษัยของ S ดังนั้นโดยสมมติฐาน (ii) และสมบัติ 2.3.1 จึงทำให้ได้ว่า

$$C_{\mathcal{Q}S\mathcal{Q}} = C_{\mathcal{Q}} \circ C_S \circ C_{\mathcal{Q}} =_\Delta C_{\mathcal{Q}}$$

โดยสมบัติ 4.2.4 ทำให้ได้ว่า $\mathcal{Q}S\mathcal{Q} = \mathcal{Q}$ ดังนั้นโดยทฤษฎีบท 2.2.1 จึงสรุปได้ว่า S เป็นกึ่งกรุปปกติ \square

เมื่อเราพิจารณากรณีที่ $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในทฤษฎีบท 4.3.2 เราจะได้ทฤษฎีบท 2.3.2(i, \Leftrightarrow iv) ทันที

บทนิยาม 4.3.4 ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S จะเรียก f ว่า Δ -เซตย่อยกึ่งเฉพาะวิภันซ์ (Δ -fuzzy semiprime subset) ของ S ถ้า

$$(\forall x \in S)(x \in S[f; \Delta] \vee x^2 \in S[f; \Delta] \rightarrow \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\})$$

ทฤษฎีบทต่อไป เราจะกล่าวถึงลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติภายในโดย Δ -ไอดีลวิภันซ์

ทฤษฎีบท 4.3.3 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เรือนไขต่อไปนี้อยู่ร่วมกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติภายใน
- (ii) ทุก Δ -ไอดีลวิภันซ์ของ S เป็น Δ -เซตย่อยกึ่งเฉพาะวิภันซ์
- (iii) $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลวิภันซ์ f ของ S และสำหรับทุกๆ $x \in S$

การพิสูจน์ (i) \Rightarrow (ii) ให้ f เป็น Δ -ไอดีลวิภันซ์ของ S และ $x \in S$ ซึ่งทำให้ได้ $x \in S[f; \Delta]$ หรือ $x^2 \in S[f; \Delta]$ จากสมมติฐาน (i) จึงทำให้ได้ว่า $x = ax^2b$ สำหรับบาง $a, b \in S$ ต่อไปเราจะพิจารณากรณีที่ $x \in S[f; \Delta]$ ด้วยการแยกพิจารณาค่า $f(x)$ ออกเป็น 3 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 ให้ $\inf(\Delta) \geq f(x)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \inf(\Delta) &= \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{f(ax^2b), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(ax^2), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $\inf(\Delta) \geq f(ax^2)$ และทำให้ได้ว่า $ax^2 \in S[f; \Delta]$ ดังนั้น

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &= \inf(\Delta) \\ &= \max\{f(ax^2), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

กรณีที่ 2 ให้ $f(x) \geq \sup(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &= f(x) \\ &\geq \sup(\Delta) \\ &\geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

กรณีที่ 3 ให้ $\sup(\Delta) > f(x) > \inf(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(ax^2), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \\ &= \max\{f(ax^2b), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(ax^2), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $f(ax^2) = f(x)$ จึงทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned}\max\{f(x), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(ax^2), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\}\end{aligned}$$

จากการพิจารณากรณีที่ 1-3 สามารถสรุปได้ว่า

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\}$$

ในกรณี $x^2 \in S[f; \Delta]$ เราสามารถพิสูจน์ได้ในทำนองเดียวกันกับกรณี $x \in S[f; \Delta]$ ซึ่งทำให้ได้ว่า

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\}$$

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า f เป็น Δ -เซตย่อยกึ่งเฉพาะวิกษณัยของ S

(ii) \Rightarrow (iii) ให้ $x \in S$ ในกรณีที่ $x, x^2 \notin S[f; \Delta]$ ทำให้ได้ว่า $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ ต่อไปสมมติว่า $x \in S[f; \Delta]$ หรือ $x^2 \in S[f; \Delta]$ เนื่องจาก f เป็น Δ -ไอตีสวิกษณัยและ Δ -เซตย่อยกึ่งเฉพาะวิกษณัยของ S จะได้ว่า

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\}$$

และ

$$\max\{f(x^2), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\}$$

ต่อไปเราจะพิจารณากรณีที่ $x \in S[f; \Delta]$ ด้วยการแยกพิจารณาค่า $f(x)$ ออกเป็น 3 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 ให้ $\inf(\Delta) \geq f(x)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned}\inf(\Delta) &= \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\}\end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $\inf(\Delta) \geq f(x^2)$ และทำให้ได้ว่า $f_\Delta(x) = \inf(\Delta) = f_\Delta(x^2)$

กรณีที่ 2 ให้ $f(x) \geq \sup(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned}\max\{f(x^2), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta)\end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $f(x) \geq \sup(\Delta)$ และทำให้ได้ว่า $f_\Delta(x) = \sup(\Delta) = f_\Delta(x^2)$

กรณีที่ 3 ให้ $\sup(\Delta) > f(x) > \inf(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned}\max\{f(x^2), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \\ &= f(x) \\ &= \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\}\end{aligned}$$

ดังนั้น $f(x) = f(x^2)$ และทำให้ได้ว่า $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$

จากการพิจารณากรณีที่ 1-3 สามารถสรุปได้ว่า $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ ในกรณี $x^2 \in S[f; \Delta]$ เราสามารถพิสูจน์ได้ในทำนองเดียวกันกับกรณี $x \in S[f; \Delta]$ ซึ่งทำให้ได้ว่า $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ เมื่อ $x \in S[f; \Delta]$ หรือ $x^2 \in S[f; \Delta]$

(iii) \Rightarrow (i) ให้ L เป็นไอดัลซ้ายและ R เป็นไอดัลขวาของ S จะได้ว่า LR เป็นไอดัลและโดยใช้สมบัติ 4.3.2 เราจะพบ C_{LR} เป็น Δ -ไอดัลวิกซ์นัยของ S ดังนั้นโดยสมมติฐาน (iii) ทำให้ได้

$$(C_{LR})_\Delta(x) = (C_{LR})_\Delta(x^2) = \sup(\Delta) \text{ สำหรับทุกๆ } x \in L \cap R$$

เพราะฉะนั้น $L \cap R \subseteq LR$ ดังนั้นโดยทฤษฎีบท 2.2.2 จึงสรุปได้ว่า S เป็นกึ่งกรุปปกติภายใน \square

เมื่อเราพิจารณากรณีที่ $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = [\gamma, \delta], \Delta =]\gamma, \delta[$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในทฤษฎีบท 4.3.3 เราจะได้บทแทรกดังต่อไปนี้

บทแทรก 4.3.1 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

(i) S เป็นกึ่งกรุปปกติภายใน

(ii) $f^*(x) = f^*(x^2)$ สำหรับทุกๆ $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดัลวิกซ์นัย f ของ S และสำหรับทุกๆ $x \in S$

การพิสูจน์ กำหนดให้ $\Delta = [\gamma, \delta]$ จะได้ว่า f เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอดัลวิกซ์นัยของ S ก็ต่อเมื่อ f เป็น Δ -ไอดัลวิกซ์นัยของ S ดังนั้นโดยทฤษฎีบท 4.3.3 จึงทำให้บทแทรก 4.3.1 เป็นจริง \square

ทฤษฎีบทต่อไป เราจะกล่าวถึงการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียวโดยใช้ Δ -ไอดัลวิกซ์นัย

ทฤษฎีบท 4.3.4 กำหนดให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

(i) S เป็นกึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว

(ii) $f \circ f =_\Delta f$ สำหรับทุก Δ -ไอดัลวิกซ์นัย f ของ S

การพิสูจน์ (i) \Rightarrow (ii) ให้ f เป็น Δ -ไอดัลวิกซ์นัยของ S และ $x \in S[f; \Delta]$ โดยสมมติฐาน (i) และทฤษฎีบท 2.2.3 จึงทำให้ได้ว่า $x = (axb)(xcd)$ สำหรับบาง $a, b, c, d \in S$ เนื่องจาก f เป็น Δ -ไอดัลวิกซ์นัยของ S และสมบัติ 4.3.3 จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{(f \circ C_S)(x), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

และ

$$\max\{(f \circ f)(x), \inf(\Delta)\} \geq \max\{\min\{f(axb), f(cxd)\}, \inf(\Delta)\}$$

$$= \min\{\max\{f(axb), \inf(\Delta)\}, \max\{f(cxd), \inf(\Delta)\}\} \\ \geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\}$$

ต่อไปเราจะแยกพิจารณาว่า $f(x)$ ออกเป็น 3 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 ให้ $\inf(\Delta) \geq f(x)$ จะได้ว่า

$$\inf(\Delta) = \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ \geq \min\{(f \circ f)(x), \sup(\Delta)\}$$

เพราะฉะนั้น $\inf(\Delta) \geq (f \circ f)(x)$ ทำให้ได้ว่า $f_{\Delta}(x) = (f \circ f)_{\Delta}(x)$

กรณีที่ 2 ให้ $f(x) \geq \sup(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\max\{(f \circ f)(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \\ = \sup(\Delta)$$

ทำให้ได้ว่า $(f \circ f)(x) \geq \sup(\Delta)$ ดังนั้น $f_{\Delta}(x) = (f \circ f)_{\Delta}(x)$

กรณีที่ 3 ให้ $\sup(\Delta) > f(x) > \inf(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\max\{(f \circ f)(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \\ = f(x) \\ = \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ \geq \min\{(f \circ f)(x), \sup(\Delta)\}$$

เพราะฉะนั้น $(f \circ f)(x) = f(x)$ ทำให้ได้ว่า $(f \circ f)_{\Delta}(x) = f_{\Delta}(x)$

จากการพิจารณากรณีที่ 1-3 จึงสรุปได้ว่า $(f \circ f)_{\Delta}(x) = f_{\Delta}(x)$ ดังนั้น $f \circ f =_{\Delta} f$

(ii) \Rightarrow (i) ให้ I เป็นไอดีลของ S โดยสมบัติ 4.3.2 จะได้ C_I เป็น Δ -ไอดีลสวิทช์นัยของ S ดังนั้นโดยสมมติฐาน (ii) และสมบัติ 2.3.1 จึงทำให้ได้ว่า

$$C_{I^2} = C_I \circ C_I =_{\Delta} C_I$$

โดยสมบัติ 4.2.4 จะได้ว่า $I^2 = I$ ดังนั้น S เป็นกึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว □

เมื่อเราพิจารณากรณีที่ $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในทฤษฎีบท 4.3.4 เราจะได้ทฤษฎีบท 2.3.3 ดังนี้

4.4 Δ -ไอตีสคูวิกันย์

ในหัวข้อนี้เราจะแนะนำ Δ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์และ Δ -ไอตีสคูวิกันย์ของกึ่งกรุป ซึ่ง เป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์และ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_s)$ -ไอตีสคูวิกันย์ ตามลำดับ จากนั้นเราจะทำการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติ กึ่งกรุปปกติบริบูรณ์และกรุป โดยใช้ Δ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์และ Δ -ไอตีสคูวิกันย์

บทนิยาม 4.4.1 ให้ f เป็นเซตย่อยวิกันย์ของกึ่งกรุป S

(i) จะเรียก f ว่า Δ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์ (Δ -fuzzy generalized bi-ideal) ของ S ถ้า f สอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้

$$(\forall x, y, z \in S)(x, z \in S[f; \Delta] \vee xyz \in S[f; \Delta] \rightarrow \max\{f(xyz), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), f(z), \sup(\Delta)\})$$

(ii) จะเรียก f ว่า Δ -ไอตีสคูวิกันย์ (Δ -fuzzy bi-ideal) ของ S ถ้า f เป็นทั้ง Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกันย์และ Δ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์ของ S

ข้อสังเกต ในกรณีแทน $\Delta = (\gamma, \delta)$, $\Delta = (\gamma, \delta]$, $\Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในบทนิยาม 4.3.1 เราจะได้บทนิยาม 2.3.8(vii, viii) ทันที

สมบัติ 4.4.1 ถ้า f เป็น Δ -ไอตีสคูวิกันย์ (Δ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์) ของกึ่งกรุป S และ Ω เป็นเซตย่อยของ Δ ซึ่งทำให้ได้ $S[f; \Omega] \subseteq S[f; \Delta]$ และ $|\Omega| > 1$ แล้ว f เป็น Ω -ไอตีสคูวิกันย์ (Ω -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์) ของ S

การพิสูจน์ สมมติว่า f เป็น Δ -ไอตีสคูวิกันย์ของ S ดังนั้นทฤษฎีบท 4.2.1 จะได้ว่า f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกันย์ของ S ต่อเราไปจะแสดงว่า f เป็น Δ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์ของ S โดยให้ $x, y, z \in S$ ซึ่ง $xyz \in S[f; \Omega]$ หรือ $x, z \in S[f; \Omega]$ ซึ่งทำให้ได้ว่า $xyz \in S[f; \Delta]$ หรือ $x, z \in S[f; \Delta]$ เนื่องจาก $\sup(\Delta) \geq \sup(\Omega)$, $\inf(\Omega) \geq \inf(\Delta)$ และ f เป็น Δ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์ของ S จึงทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(xyz), \inf(\Omega)\} &\geq \max\{f(xyz), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Omega)\} \end{aligned}$$

ฉะนั้น f เป็น Ω -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันย์ของ S

จากการพิสูจน์ข้างต้นซึ่งสามารถสรุปได้ว่า f เป็น Ω -ไอตีสคูวิกันย์ของ S □

ในกรณีที่ $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$ และการใช้สมบัติ 4.4.1 เราพบว่า ทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอติลคู่วิกษนัย $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอติลคู่วางนัยทั่วไปวิกษนัย ของกึ่งกรุป S เป็น Δ -ไอติลคู่วิกษนัย (Δ -ไอติลคู่วางนัยทั่วไปวิกษนัย) ของ S อย่างไรก็ตามบทกลับไม่เป็นจริงซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.4.1 กำหนดให้ N เป็นเซตของจำนวนเต็มบวกทั้งหมด ดังนั้น N เป็นกึ่งกรุปภายใต้การคูณปกติ นิยามเซตย่อยวิกษนัย f ของ N โดย

$$f(x) = \begin{cases} 0.1 ; x \in \{2n+1 | n \in N \cup \{0\}\}, \\ 0.3 ; x \in \{2(2n+1) | n \in N \cup \{0\}\}, \\ 0.2 ; x \in \{4(2n+1) | n \in N \cup \{0\}\}, \\ 0.5 ; x \in \{8(2n+1) | n \in N \cup \{0\}\}, \\ 0.9 ; x \in \{16(2n+1) | n \in N \cup \{0\}\}, \\ 0.7 ; x \in \{32n | n \in N\} \end{cases}$$

สำหรับทุกๆ $x \in N$

ให้ $\Delta = \{0.1, 0.5, 0.7\}$ เราพบว่า f เป็น Δ -ไอติลคู่วิกษนัยของ N แต่พบว่า f ไม่เป็น $(\epsilon_{0.1}, \epsilon_{0.1} \vee q_{0.7})$ -ไอติลคู่วิกษนัยของ N เพราะ

$$\begin{aligned} \max\{f((6)(3)(2)), 0.1\} &= \max\{f(36), 0.1\} \\ &= 0.2 \\ &< 0.3 \\ &= \min\{f(6), f(2), 0.7\} \end{aligned}$$

□

ในสมบัติต่อไป เราจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ไอติลคู่ (ไอติลคู่วางนัยทั่วไป) และ Δ -ไอติลคู่ (ไอติลคู่วางนัยทั่วไป)วิกษนัยของกึ่งกรุป

สมบัติ 4.4.2 ให้ B เป็นเซตย่อยของกึ่งกรุป S ที่ไม่ใช่เซตว่าง จะได้ว่า B เป็นไอติลคู่ (ไอติลคู่วางนัยทั่วไป) ของ S ก็ต่อเมื่อ C_B เป็น Δ -ไอติลคู่วิกษนัย (Δ -ไอติลคู่วางนัยทั่วไปวิกษนัย) ของ S

การพิสูจน์ (\Rightarrow) สมมติว่า B เป็นไอติลคู่ของ S และให้ $\sup(\Delta) = \delta$ และ $\inf(\Delta) = \gamma$ ดังนั้นโดยสมบัติ 2.3.3 (vii) จึงทำให้ได้ว่า C_B เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอติลคู่วิกษนัยของ S นั่นคือ C_B เป็น $[\gamma, \delta]$ -ไอติลคู่วิกษนัยของ S เนื่องจาก $|\Delta| > 1$, $\Delta \subseteq [\gamma, \delta]$, $S[C_B; \Delta] \subseteq S[C_B; [\gamma, \delta]]$ และโดยสมบัติ 4.4.1 จึงได้ว่า C_B เป็น Δ -ไอติลคู่วิกษนัยของ S

(\Leftarrow) สมมติว่า C_B เป็น Δ -ไอดีลคู่วิกษณัยของ S ให้ $a, b \in B$ และ $x \in S$ จะได้ว่า $C_B(a) = C_B(b) = 1$ และ $ab, axb \in S = S[C_B; \Delta]$ ฉะนั้น

$$\begin{aligned} (C_B)_\Delta(axb) &= \min\{\max\{C_B(axb), \inf(\Delta)\}, \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{\min\{C_B(a), C_B(b), \sup(\Delta)\}, \sup(\Delta)\} \\ &= \min\{1, \sup(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} (C_B)_\Delta(ab) &= \min\{\max\{C_B(ab), \inf(\Delta)\}, \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{\min\{C_B(a), C_B(b), \sup(\Delta)\}, \sup(\Delta)\} \\ &= \min\{1, \sup(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

โดยใช้สมบัติ 4.2.3 จึงทำให้ได้ว่า $ab, axb \in B$ ดังนั้น B เป็นไอดีลคู่ของ S □

บทตั้ง 4.4.1 ให้ f เป็น Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกษณัยของกึ่งกรุป S และ x เป็นสมาชิกของ S ซึ่งทำให้ได้ว่า $x \in S[f; \Delta]$ จะได้ว่า

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\}$$

การพิสูจน์ สมมติว่า

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} < \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\}$$

จะพบว่ามีสมาชิก $a, b, c \in S$ ซึ่งทำให้ได้ว่า $x = abc$ และ

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} < \min\{f(a), f(c), \sup(\Delta)\}$$

เนื่องจาก f เป็น Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกษณัยของ S และ $x \in S[f; \Delta]$ ทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(abc), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(a), f(c), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

$$> \max\{f(x), \inf(\Delta)\}$$

จะพบว่าเกิดข้อขัดแย้ง ดังนั้นเราสามารถสรุปได้ว่า

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\} \quad \square$$

จากบทนิยาม 4.4.1 เห็นได้ชัดเจนว่า ทุก Δ -ไอดีลคู่วิกษณัยของกึ่งกรุปเป็น Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกษณัย และเราพบว่า Δ -ไอดีลคู่วิกษณัย และ Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกษณัย จะสมมูลกันบนกึ่งกรุปปกติซึ่งจะเห็นได้จากสมบัติต่อไปนี้

บทตั้ง 4.4.2 ให้ f เป็นเซตย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุปปกติ S จะได้ว่า f เป็น Δ -ไอดีลคู่วิกษณัยของ S ก็ต่อเมื่อ f เป็น Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกษณัยของ S

การพิสูจน์ (\Rightarrow) สมมติว่า f เป็น Δ -ไอดีลคู่วิกษณัยของ S ดังนั้นโดยบทนิยาม 4.4.1 จะได้ว่า f เป็น Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกษณัยของ S

(\Leftarrow) ให้ f เป็น Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกษณัยของ S และให้ x, y เป็นสมาชิกของ S ซึ่งทำให้ได้ว่า $xy \in S[f; \Delta]$ และเนื่องจาก S เป็นกึ่งกรุปปกติจะได้ว่า $x = xax$ สำหรับบาง $a \in S$ ดังนั้น

$$\begin{aligned} \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} &= \max\{f((xax)y), \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{f(x(ax)y), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

ฉะนั้น f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S และทำให้ได้ว่า f เป็น Δ -ไอดีลคู่วิกษณัยของ S \square

บทตั้ง 4.4.3 ให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S และ $x, y \in S$ ซึ่ง

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{g(y), \sup(\Delta)\} \text{ และ } \max\{g(y), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\}$$

จะได้ว่า $f_\Delta(x) = g_\Delta(y)$

การพิสูจน์ เราจะพิจารณาค่า $g(y)$ ออกเป็น 3 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 สมมติว่า $g(y) \leq \inf(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \inf(\Delta) &= \max\{g(y), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

และทำให้ได้ว่า $f(x) \leq \inf(\Delta)$ เพราะฉะนั้น $f_\Delta(x) = \inf(\Delta) = g_\Delta(y)$

กรณีที่ 2 สมมติว่า $g(y) \geq \sup(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{g(y), \sup(\Delta)\} \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

และทำให้ได้ว่า $f(x) \geq \sup(\Delta)$ เพราะฉะนั้น $f_\Delta(x) = \sup(\Delta) = g_\Delta(y)$

กรณีที่ 3 สมมติว่า $\inf(\Delta) < g(x) < \sup(\Delta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &\geq \min\{g(y), \sup(\Delta)\} \\ &= g(y) \\ &= \max\{g(y), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $f(x) = g(y)$ และทำให้ได้ว่า $f_\Delta(x) = g_\Delta(y)$

โดยกรณีที่ 1-3 จึงสรุปได้ $f_\Delta(x) = g_\Delta(y)$

□

ต่อไปเราจะจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติโดยใช้ Δ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิภันัยและ Δ -ไอดีลคู่วิภันัย

ทฤษฎีบท 4.4.1 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เรือนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ
- (ii) $f \circ C_S \circ f =_\Delta f$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่วิภันัย f ของ S
- (iii) $f \circ C_S \circ f =_\Delta f$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิภันัย f ของ S

การพิสูจน์ (i) \Rightarrow (iii) ให้ f เป็น Δ -ไอดีลคู่วางนัยทั่วไปวิภันัยของ S และ $x \in S[f; \Delta]$

โดยบทตั้ง 4.4.1 ทำให้ได้ว่า

$$\max\{f(x), \inf(\Delta)\} \geq \min\{(f \circ C_S \circ f)(x), \sup(\Delta)\}$$

โดยสมมติฐาน (i) จึงทำให้ได้ว่า $x = xyx$ สำหรับบาง $y \in S$ และได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{(f \circ C_S \circ f)(x), \inf(\Delta)\} &\geq \max\{\min\{f(x), C_S(y)\}, \inf(\Delta)\} \\ &\geq \max\{f(x), \inf(\Delta)\} \\ &= \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

โดยบทตั้ง 4.4.3 ทำให้ได้ว่า $(f \circ C_S \circ f)_\Delta(x) = f_\Delta(x)$ ดังนั้น $f \circ C_S \circ f =_\Delta f$ และสามารถสรุปได้ว่า (iii) เป็นจริง

(iii) \Rightarrow (ii) เราสามารถพิสูจน์ได้โดยง่ายจึงละการพิสูจน์

(ii) \Rightarrow (i) ให้ B เป็นไอดีลคู่ของ S โดยใช้สมบัติ 4.4.2, สมบัติ 2.3.1 และสมมติฐาน (ii) ทำให้ได้ว่า

$$C_{BSB} = C_B \circ C_S \circ C_B =_\Delta C_B$$

โดยสมบัติ 4.2.4 จะได้ว่า $BSB = B$ ดังนั้นโดยทฤษฎีบท 2.2.1 จึงทำให้ได้ว่า S เป็นกึ่งกรุปปกติ นั่นคือ (i) เป็นจริง □

เมื่อเราพิจารณากรณีที่ $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในทฤษฎีบท 4.4.1 เราจะได้ทฤษฎีบท 2.3.2(i \Leftrightarrow ii \Leftrightarrow iii) ทันที

ทฤษฎีบทต่อไปนี้จะพิจารณาลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติบริบูรณ์โดย Δ -ไอดีลคู่วิกซ์นัย และ Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกซ์นัย

ทฤษฎีบท 4.4.2 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้จะสมมูลกัน

(i) S เป็นกึ่งกรุปปกติบริบูรณ์

(ii) $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่วิกซ์นัย f ของ S และสำหรับทุกๆ $x \in S$

(iii) $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกซ์นัย f ของ S และสำหรับทุกๆ $x \in S$

การพิสูจน์ (i) \Rightarrow (iii) ให้ f เป็น Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกซ์นัยของ S และ $x \in S$ ในกรณีที่ $x, x^2 \notin S[f; \Delta]$ เราจะได้ว่า $f_\Delta(x) = \inf(\Delta) = f_\Delta(x^2)$ ทันที ต่อไปสมมติว่า $x \in S[f; \Delta]$ หรือ $x^2 \in S[f; \Delta]$ จากสมมติฐาน (i) ทำให้ได้ว่ามีสมาชิก y ของ S ซึ่ง $x = xyx$ และ $xy = yx$ ดังนั้น

$$x = (xyx)y(xy) = x^2y^3x^2 \text{ และ } x^2 = x(yx)x$$

เนื่องจาก f เป็น Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิกซ์นัยของ S ทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(x), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(x^2y^3x^2), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x^2), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} \max\{f(x^2), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(x(yx)x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

โดยบทตั้ง 4.4.3 จะพบว่า $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ และทำให้ได้ว่า (iii) เป็นจริง

(iii) \Rightarrow (ii) สมมติว่า (iii) เป็นจริง ให้ f เป็น Δ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัยของ S และ $x \in S$ ดังนั้น โดยบทนิยาม 4.4.1 จึงได้ว่า f เป็น Δ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัยทั่วไปริกซ์นัยของ S และโดย (iii) จึงได้ว่า $f_\Delta(x) = f_\Delta(x^2)$ และทำให้ได้ว่า (ii) เป็นจริง

(ii) \Rightarrow (i) ให้ B เป็นไอตีสคูว์ิกซ์นัยของ S และ x เป็นสมาชิกของ S ซึ่งทำให้ได้ว่า $x^2 \in B$ โดยบทตั้ง 4.4.2 และสมมติฐาน (ii) จะได้ว่า

$$(C_B)_\Delta(x) = (C_B)_\Delta(x^2) = \sup(\Delta)$$

โดยสมบัติ 4.2.3 ทำให้ได้ว่า $x \in B$ เพราะฉะนั้น B เป็นเซตย่อยกึ่งเฉพาะ

ดังนั้นโดยทฤษฎีบท 2.2.4 จะได้ว่า S เป็นกึ่งกรุปปกติบริบูรณ์และสามารถสรุปได้ว่า (i) เป็นจริง \square

เมื่อเราพิจารณากรณีที่ $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในทฤษฎีบท 4.4.2 เราจะได้บทแทรกดังต่อไปนี้

บทแทรก 4.4.1 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เรือนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติบริบูรณ์
- (ii) $f^*(x) = f^*(x^2)$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัย f ของ S และสำหรับ ทุกๆ $x \in S$
- (iii) $f^*(x) = f^*(x^2)$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัยทั่วไปริกซ์นัย f ของ S และสำหรับทุกๆ $x \in S$

การพิสูจน์ กำหนดให้ $\Delta = [\gamma, \delta]$ จะได้ว่า f เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัย (ไอตีสคูว์ิกซ์นัยทั่วไปริกซ์นัย) ของ S ก็ต่อเมื่อ f เป็น Δ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัย (ไอตีสคูว์ิกซ์นัยทั่วไปริกซ์นัย) ของ S ดังนั้นโดยทฤษฎีบท 4.4.2 จะได้ว่า บทแทรก 4.4.1 เป็นจริง \square

ทฤษฎีบทต่อไปนี้ เราจะพิจารณาลักษณะเฉพาะของกรุปโดย Δ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัยทั่วไปริกซ์นัย และ Δ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัย

ทฤษฎีบท 4.4.3 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เรือนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกรุป
- (ii) $|\text{Im}(f_\Delta)| = 1$ สำหรับทุก Δ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัย f ของ S
- (iii) $|\text{Im}(f_\Delta)| = 1$ สำหรับทุก Δ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัยทั่วไปริกซ์นัย f ของ S

การพิสูจน์ (i) \Rightarrow (iii) ให้ e, x และ f เป็นเอกลักษณ์, สมาชิกและ Δ -ไอตีสคูว์ิกซ์นัยทั่วไปริกซ์นัยของ S ตามลำดับ ในกรณีที่ $x, e \notin S[f; \Delta]$ เราจะได้ $f_\Delta(x) = \inf(\Delta) = f_\Delta(e)$ ทั้งนี้ ต่อไปพิจารณากรณีที่ $x \in S[f; \Delta]$ หรือ $e \in S[f; \Delta]$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned}\max\{f(x), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(exe), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(e), \sup(\Delta)\}\end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned}\max\{f(e), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(xx^{-1}x^{-1}x), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), \sup(\Delta)\}\end{aligned}$$

โดยบทตั้ง 4.4.3 จะได้ว่า $f_\Delta(x) = f_\Delta(e)$ และทำให้ได้ว่า $|\text{Im}(f_\Delta)| = 1$ ดังนั้น (iii) เป็นจริง

(iii) \Rightarrow (ii) สมมติว่า (iii) เป็นจริง ให้ f เป็น Δ -ไอตีสคูวิกันซ์ของ S ดังนั้นโดยบทนิยาม 4.4.1 จึงได้ว่า f เป็น Δ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันซ์ของ S และโดย (iii) จึงได้ว่า $|\text{Im}(f_\Delta)| = 1$ ฉะนั้น (ii) เป็นจริง

(ii) \Rightarrow (i) ให้ B เป็นไอตีสคูของ S โดยใช้สมบัติ 4.4.2 และสมมติฐาน (ii) จะได้ว่า

$$(C_B)_\Delta(x) = \sup(\Delta) \text{ สำหรับทุก } x \in S$$

โดยใช้สมบัติ 4.2.3 จึงได้ว่า $B = S$ ดังนั้น S เป็นกรุป นั่นคือ (i) เป็นจริง □

เมื่อเราพิจารณากรณีที่ $\Delta = (\gamma, \delta), \Delta = (\gamma, \delta], \Delta = [\gamma, \delta)$ หรือ $\Delta = [\gamma, \delta]$ ในทฤษฎีบท

4.4.3 เราจะได้บทแทรกดังต่อไปนี้

บทแทรก 4.4.2 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เรือนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

(i) S เป็นกรุป

(ii) $|\text{Im}(f^*)| = 1$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคูวิกันซ์ f ของ S

(iii) $|\text{Im}(f^*)| = 1$ สำหรับทุก $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันซ์ f ของ S

การพิสูจน์ กำหนดให้ $\Delta = [\gamma, \delta]$ จะได้ว่า f เป็น $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -ไอตีสคูวิกันซ์ (ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันซ์) ของ S ก็ต่อเมื่อ f เป็น Δ -ไอตีสคูวิกันซ์ (ไอตีสคูวางนัยทั่วไปวิกันซ์) ของ S ดังนั้นโดยทฤษฎีบท 4.4.3 จะได้ว่า บทแทรก 4.4.2 เป็นจริง □

บทที่ 5

อภิปรายผล บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 อภิปรายผล

งานวิจัยนี้มุ่งแสวงหาคำอธิบายใหม่ที่เป็นการบูรณาการด้านทฤษฎีที่กึ่งกรุปและทฤษฎีเซตวิชันนัยในหัวข้อ “การจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปโดย Δ -ไอตีสวิชันนัย” โดยได้ดำเนินการค้นคว้าข้อมูลจากบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อดังกล่าว เพื่อสร้างบทนิยามของเซตย่อยวิชันนัยที่เป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสข่ายวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสขวาวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสคู่วางนัยทั่วไปวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสคู่วิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสภายในวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอตีสวิชันนัยและ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสวิชันนัยของกึ่งกรุปที่แนะนำโดย Shabir และ Ali [14] เมื่อได้เซตย่อยวิชันนัยที่ต้องการแล้วจึงนำมาสร้างทฤษฎีบทที่เกี่ยวกับการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปชนิดที่สำคัญอย่าง กึ่งกรุปปกติ กึ่งกรุปปกติภายใน กึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว กึ่งกรุปปกติบริบูรณ์และกรุป จากนั้นทำการพิสูจน์ตามหลักคณิตศาสตร์เพื่อให้ได้ทฤษฎีบทที่เป็นจริงซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการบูรณาการด้านทฤษฎีที่กึ่งกรุปและทฤษฎีเซตวิชันนัย

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยได้แนะนำ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิชันนัย Δ -ไอตีสข่ายวิชันนัย Δ -ไอตีสขวาวิชันนัย Δ -ไอตีสคู่วางนัยทั่วไปวิชันนัย Δ -ไอตีสคู่วิชันนัย Δ -ไอตีสภายในวิชันนัย Δ -ควอซี-ไอตีสวิชันนัยและ Δ -ไอตีสวิชันนัยของกึ่งกรุปเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -กึ่งกรุปย่อยวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสข่ายวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสขวาวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสคู่วางนัยทั่วไปวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสคู่วิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสภายในวิชันนัย $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ควอซี-ไอตีสวิชันนัยและ $(\epsilon_r, \epsilon_r \vee q_\delta)$ -ไอตีสวิชันนัย ตามลำดับ กึ่งกรุปที่สำคัญอย่าง กึ่งกรุปปกติ กึ่งกรุปปกติภายใน กึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว กึ่งกรุปปกติบริบูรณ์และกรุปสามารถจำแนกลักษณะเฉพาะได้โดยใช้เซตย่อยวิชันนัยชนิด Δ ดังทฤษฎีต่อไปนี้

ทฤษฎีบท 1 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

(i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ

(ii) $f \circ g =_\Delta f \wedge g$ สำหรับทุก Δ -ไอตีสขวาวิชันนัย f และ Δ -ไอตีสข่ายวิชันนัย g

ของ S

ทฤษฎีบท 2 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ
- (ii) $f \circ C_S \circ f =_{\Delta} f$ สำหรับทุก Δ -ควอซี-ไอดีลวิชันัย f ของ S

ทฤษฎีบท 3 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติ
- (ii) $f \circ C_S \circ f =_{\Delta} f$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่วิชันัย f ของ S
- (iii) $f \circ C_S \circ f =_{\Delta} f$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิชันัย f ของ S

ทฤษฎีบท 4 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติบริบูรณ์
- (ii) $f_{\Delta}(x) = f_{\Delta}(x^2)$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่วิชันัย f ของ S และสำหรับทุกๆ $x \in S$
- (iii) $f_{\Delta}(x) = f_{\Delta}(x^2)$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิชันัย f ของ S และสำหรับทุกๆ $x \in S$

ทฤษฎีบท 5 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปปกติภายใน
- (ii) ทุก Δ -ไอดีลวิชันัยของ S เป็น Δ -เซตย่อยกึ่งเฉพาะวิชันัย
- (iii) $f_{\Delta}(x) = f_{\Delta}(x^2)$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลวิชันัย f ของ S และสำหรับทุก $x \in S$

ทฤษฎีบท 6 กำหนดให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกึ่งกรุปกึ่งเชิงเดียว
- (ii) $f \circ f =_{\Delta} f$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลวิชันัย f ของ S

ทฤษฎีบท 7 ให้ S เป็นกึ่งกรุป เงื่อนไขต่อไปนี้สมมูลกัน

- (i) S เป็นกรุป
- (ii) $|\text{Im}(f_{\Delta})| = 1$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่วิชันัย f ของ S
- (iii) $|\text{Im}(f_{\Delta})| = 1$ สำหรับทุก Δ -ไอดีลคู่ว่างนัยทั่วไปวิชันัย f ของ S

5.3 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้คณะผู้วิจัยได้แนะนำ Δ -กิ่งกรุปย่อยวิชันัย Δ -ไอตีสายวิชันัย Δ -ไอตีสขวาวิชันัย Δ -ไอตีสคู่วงนัยทั่วไปวิชันัย Δ -ไอตีสคูวิชันัย Δ -ไอตีสภายในวิชันัย Δ -ควอซี-ไอตีสวิชันัยและ Δ -ไอตีสวิชันัยบนกิ่งกรุป พร้อมกับทำการจำแนกลักษณะเฉพาะกิ่งกรุปโดย Δ -ไอตีสซ้ายวิชันัย Δ -ไอตีสขวาวิชันัย Δ -ไอตีสคู่วงนัยทั่วไปวิชันัย Δ -ไอตีสคูวิชันัย Δ -ควอซี-ไอตีสวิชันัยและ Δ -ไอตีสวิชันัย เราอาจจะขยายแนวคิดนี้ไปยัง กิ่งกรุปไตรภาค Γ -กิ่งกรุป LA-กิ่งกรุปและกิ่งกรุปอันดับ

เอกสารอ้างอิง

- [1] Zadeh, L. A. (1965). Fuzzy sets. *Information and Control*, 8, 338-353.
- [2] Rosenfeld, A. (1971). Fuzzy groups. *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 35, 512-517.
- [3] Kuroki, N. (1979). Fuzzy bi-ideals in semigroups. *Commentarii mathematici Universitatis Sancti Pauli*, 5, 128-132.
- [4] Kuroki, N. (1981). On fuzzy ideals and fuzzy bi-ideals in semigroups. *Fuzzy Sets and Systems*, 5, 203-215.
- [5] Kuroki, N. (1982). Fuzzy semiprime ideals in semigroups. *Fuzzy Sets and Systems*, 8, 71-79.
- [6] Kuroki, N. (1991). On fuzzy semigroups. *Information Sciences*, 53, 203-236.
- [7] Kuroki, N. (1992). Fuzzy generalized bi-ideals in semigroups. *Information Sciences*, 66, 235-243.
- [8] Kim, K. H. (2001). On fuzzy point in semigroups. *International Journal of Mathematics and Mathematical Sciences*, 26, 707-712.
- [9] Bhakat, S. K., & Das, P. (1992). On the definition of a fuzzy subgroup. *Fuzzy Sets and Systems*, 51, 235-241.
- [10] Bhakat, S. K., & Das, P. (1996). $(\epsilon, \epsilon \vee q)$ -fuzzy subgroups. *Fuzzy Sets and Systems*, 80, 359-368.
- [11] Kazanci, O., & Yamak, S. (2008). Generalized fuzzy bi-ideals of semigroups. *Soft computing*, 12, 1119-1124.
- [12] Shabir, M., Jun, Y. B., & Nawaz, Y. (2010). Characterizations of regular semigroups by (α, β) -fuzzy ideals. *Computers & Mathematics with Applications*, 59, 161-175.
- [13] Jun, Y. B., & Song, S. Z. (2006). Generalized fuzzy interior ideals in semigroups. *Information Sciences*, 176, 3079-3093.
- [14] Shabir, M., & Ali, M. (2013). Characterizations of semigroups by the properties of their $(\epsilon, \epsilon, \vee q_\delta)$ -fuzzy ideals. *Iranian Journal of Science and Technology (Sciences)*, 37, 117-131.

- [15] Khan, F. M., Khan, A., & Sarmin, N. H. (2011). Characterizations of ordered semigroups by $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy interior ideals. *Lobachevskii Journal of Mathematics*, 32(4), 278-288.
- [16] Ma, X., Zhan, J., & Jun, Y. B. (2011). Some kinds of $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy ideals of BCI-algebras. *Computers & Mathematics with Applications*, 61, 1005-1015.
- [17] Yin, Y., Jun, Y. B., & Yang, Z. (2012). More General Forms of (α, β) -fuzzy Ideals of Ordered Semigroups. *Iranian Journal of Fuzzy Systems*, 9(4), 99-113.
- [18] Ma, X., & Zhan, J. (2012). New fuzzy h-ideals in hemirings. *University" Politehnica" of Bucharest Scientific Bulletin, Series A: Applied Mathematics and Physics*, 74(1), 11-24.
- [19] Rehman, N., & Shabir, M. (2013). Some kinds of-fuzzy ideals of ternary semigroups. *Iranian Journal of Science and Technology (Sciences)*, 37, 365-378.
- [20] Zulfiqar, M. (2013). Some characterizations of $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy fantastic ideals in BCH-algebras. *Acta Scientiarum. Technology*, 35(1), 123-129.
- [21] Huang, X., Yin, Y., & Zhan, J. (2013). Characterizations of Semihyperings by Their $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -Fuzzy Hyperideals. *Journal of Applied Mathematics*, 2013. <http://dx.doi.org/10.1155/2013/348203>
- [22] Rehman, N., & Shabir, M. (2014). Some characterizations of ternary semigroups by the properties of their $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy ideals. *Journal of Intelligent & Fuzzy Systems*, 26, 2107-2117.
- [23] Shabir, M., & Mahmood, T. (2015). Semihypergroups characterized by $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy hyperideals. *Journal of Intelligent & Fuzzy Systems*, 28(6), 2667-2678.
- [24] Ali, A., Shi, F. G., & Yousafzai, F. (2015). On generalized fuzzy ordered AG-groupoids. *Annals of Fuzzy Mathematics and Informatics*, 9(3), 473-487.
- [25] Zulfiqar, M. (2016). Some properties of n-dimensional $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy subalgebra in BRK-algebras. *Analele Universitatii" Ovidius" Constanta-Seria Matematica*, 24, 301-320.

- [26] Rehman, N., Shah, A., Inayat, S., Ali, A., & Aslam, R. (2018). Roughness in $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy substructures of semigroups based on set valued mapping. *Journal of Computational Analysis & Applications*, 24(3), 463-473.
- [27] Kuroki, N., Malik, D. S., & Mordeson, J. N. (2003). Fuzzy semigroups. Germany: Springer-Verlag Berlin Heidelberg.
- [28] Lajos, S. (1969). On the bi-ideals in semigroups. *Proceedings of the Japan Academy*, 45(8), 710-712.

ประวัติของนักวิจัย

ประวัติหัวหน้าโครงการ

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-สกุล (ไทย) : นางสาวยุพร ริมชลการ
 (อังกฤษ) : Miss Yuporn Rimcholakarn
 ตำแหน่งทางวิชาการ : รองศาสตราจารย์
 ที่อยู่ติดต่อได้สะดวก : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 E-mail : rimcholakarn@yahoo.co.th

2. ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จากสถาบัน	ปีที่จบ
ศษ.บ.(คณิตศาสตร์)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2527
ศศ.ม.(การสอนคณิตศาสตร์)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2534
กศ.ด.(คณิตศาสตร์ศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2543

3. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

พีชคณิต ระบบจำนวน รากฐานเรขาคณิต

4. ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการวิจัย

ปี(ระยะเวลา)	ตำแหน่ง	เรื่อง(แหล่งทุน)
2553-2554	หัวหน้าโครงการ	รูปแบบการพัฒนาครูในจังหวัดเลย ที่สอนคณิตศาสตร์แต่ไม่มีวุฒิทางสาขาวิชา คณิตศาสตร์(วช.)
2555-2556	หัวหน้าโครงการ	การพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชา คณิตศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ(วช.)
2559-2560	หัวหน้าโครงการ	ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ของเซกเมนต์ พาราโบลาของอาร์คิมิดีสกับพื้นที่ของรูป สามเหลี่ยมของอาร์คิมิดีส (มรพส)

5.ผลงานทางวิชาการ

5.1 งานวิจัย

- อาภรณ์รัตน์ สารทัศนานันท์, ภิญโญ มนุศิปล และ ยุพร रिमชलगर.(2544). การพัฒนาชุดการฝึกอบรม เรื่อง การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับครูคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ยุพร रिमชलगर.(2555).รูปแบบการพัฒนาครูในจังหวัดเลยที่สอนคณิตศาสตร์แต่ไม่มีวุฒิทางสาขาวิชาคณิตศาสตร์.ประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติการพัฒนาชนบทที่ยั่งยืนประจำปี 2555 หัวข้อ “ชุมชนท้องถิ่น ฐานรากการพัฒนาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”.ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุพร रिमชलगर และ ภิญโญ มนุศิปล.(2558).การพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.ประชุมวิชาการระดับชาติพะเยาวิจัยครั้งที่ 4. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.(29-30 มค.58. หน้า 664-672)
- ยุพร रिमชलगर.(2560).ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ของเซกเมนต์พาราโบลาของอาร์คิมิดีสกับพื้นที่ของรูปสามเหลี่ยมของอาร์คิมิดีส. วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร:วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 25 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม-มีนาคม 2560
- Yuporn Rimcholakarn.(2018).The Relationship Between Nine-Point Circle of Archimedes' Triangle Inscribed Circle of Archimedes' Triangle and Spieker Circle. Naresuan University:Journal Science and Techonlogy 26(3) July-Septemver.2018.
- ภิญโญ มนุศิปล และ ยุพร रिमชलगर.(2559).การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มค.-มิย. 2559 หน้า 180-193
- ภิญโญ มนุศิปล และ ยุพร रिमชलगर.(2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของทีมีในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเลย.วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีที่ 9 ฉบับที่ 1

มค.-มีย. 2558 หน้า 109-130

ชญชัย บุตรเต ภิญโญ มนุศิศิลป์ และยุพร रिमชลการ.(2560) การวางแผนกลยุทธ์สถานศึกษาของ
โรงเรียนเทศบาลจังหวัดเลย.วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. ปีที่13 ฉบับที่2 กค.-
คค. 2560 หน้า 58-70

ภิญโญ มนุศิศิลป์ และยุพร रिमชลการ.(2561). สมบัติของพื้นที่วงกลมแก้อจุดของรูปสามเหลี่ยมของอาร์
คิมิตีส. ปีที่ 37 ฉบับที่ 1 มค.-กพ. 2561 หน้า 136-150

5.2 ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

ยุพร रिमชลการ.(2544).เอกสารประกอบการสอน คณิตศาสตร์สำหรับครูประถม. เลย:
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ยุพร रिमชลการ.(2549).เอกสารคำสอน เรขาคณิตเบื้องต้น. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

5.3 ตำรา/หนังสือ

ยุพร रिमชลการ.(2544).ทฤษฎีสมการ. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ยุพร रिमชลการ.(2548).พีชคณิตนามธรรม1. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ยุพร रिमชลการ.(2552).หลักการคณิตศาสตร์. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ยุพร रिमชลการ.(2558).รากฐานเรขาคณิต. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-สกุล (ไทย) : ว่าที่ร้อยตรีพงษ์พันธ์ จุลธา
 (อังกฤษ) : Acting Sub Lt. Pongpun Julatha
 ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์
 ที่อยู่ติดต่อได้สะดวก : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 E-mail : pongpunjulatha@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จากสถาบัน	ปีที่จบ
วท.บ.(คณิตศาสตร์)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	2550
วท.ม.(คณิตศาสตร์)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	2554
ปร.ด.(คณิตศาสตร์)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	2560

สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

พีชคณิต กึ่งกรุปวิภังค์นัย กรุป กึ่งกรุป

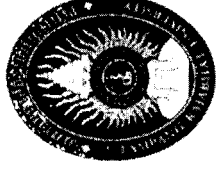
ผลงานทางวิชาการ

P. Julatha and M. Siripitukdet. (2017). Characterizations of semigroups in terms of $(\epsilon_{\Delta}, \epsilon_{\Delta} \vee q_{\Delta})$ -fuzzy generalized bi-ideals, *Global Journal of Pure and Applied Mathematics*, 13(9), 6511-6523.

P. Julatha and M. Siripitukdet. (2017). Some Characterizations of Fuzzy Bi-ideals and Fuzzy Quasi-ideals of Semigroups, *Engineering Letters*, 25(2), 160-166.

- M. Siripitukdet, P. Julatha and A. Farajzadeh. (2017). Characterizations of semigroups in terms of their $(\epsilon_{\Delta}, \epsilon_{\Delta} \vee q_{\Delta})$ -fuzzy ideals, *JP Journal of Algebra, Number Theory and Applications*, 39(5), 815-842.
- M. Siripitukdet and P. Julatha. (2012). The greatest subgroup of a semigroup in Γ -semigroups, *Lobachevskii Journal of Mathematics*, 33(2), 158-164.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ร่วมกับ

เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

มอบเกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

อาจารย์ ดร.พงษ์พันธ์ จุลกา

ได้นำเสนอผลงานวิจัย (ภาคบรรยายดีเด่น)

ในการประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ

เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ ๑๘ และลำปางวิจัย ครั้งที่ ๔

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ ชัยเสนา
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตริตา วงษ์นายะ
ประธานเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ สายบุญ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัยของกึ่งกรุป

Δ -FUZZY SUBSEMIGROUPS OF SEMIGROUPS

ยุพร रिชมลการ(Yuporn Rimcholakarn) พงษ์พันธ์ จุลทา(Pongpun Julatha)*

สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

*Corresponding author. E-mail: pongpun.j@psru.ac.th

บทคัดย่อ

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แนะนำ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัยของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนิยามทั่วไปของ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อย-วิภันัยของกึ่งกรุป พร้อมกำหนดลักษณะเฉพาะบางประการของ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัยของกึ่งกรุป

คำสำคัญ: เซตย่อยวิภันัย กึ่งกรุป กึ่งกรุปย่อยวิภันัย $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัย Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันัย

Abstract

In this paper, we introduce a concept of a Δ -fuzzy subsemigroup of semigroups which is a generalized concept of a $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -fuzzy subsemigroup of semigroups. Some characterizations of Δ -fuzzy subsemigroups of semigroups are given.

Keywords: Fuzzy subset, Semigroup, Fuzzy subsemigroup, $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -fuzzy subsemigroup, Δ -fuzzy subsemigroup

บทนำ

แนวคิดของเซตวิภันัยหรือเซตย่อยวิภันัย (Zadeh, 1965) ได้รับการแนะนำโดย Zadeh ซึ่งเป็นแนวคิดที่ช่วยแก้ปัญหาบางประการที่ทฤษฎีเซตไม่สามารถอธิบายได้ และเซตวิภันัยยังเป็นแนวคิดที่วางนิยามทั่วไปสำหรับบางโครงสร้างพีชคณิต Zadeh และนักวิจัยจำนวนมากได้ทำการศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาแนวคิดเซตวิภันัยไปสู่ศาสตร์ต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น ในส่วนการนำแนวคิดเซตวิภันัยมาใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านพีชคณิตนั้น ริเริ่มในปี 1971 Rosenfeld นำแนวคิดเซตวิภันัยมาใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาทฤษฎีกรุป (ทฤษฎีกรุปพอยต์) และได้นำเสนอโครงสร้างย่อยวิภันัยของกรุป (กรุปพอยต์) กล่าวคือได้แนะนำกรุปย่อยวิภันัย (กรุปพอยต์ย่อยวิภันัย) ของกรุป (กรุปพอยต์)

พร้อมกันให้สมบัติบางประการของพวกมัน (Rosenfel, 1971) จากนั้นมีการนำแนวคิดเซตวิภันซ์ไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาโครงสร้างพีชคณิตชนิดอื่นๆ อีกมากมาย Kuroki (Kuroki, 1981; Kuroki, 1982; Kuroki, 1991; Kuroki, 1992; Kuroki, 1993) ได้ศึกษาและพัฒนาถึงกรุปย่อยวิภันซ์หลากหลายชนิดของกึ่งกรุป เช่น ไอตีสวิภันซ์ ไอตีสภายในวิภันซ์ ไอตีสคูวิภันซ์ และควอซี-ไอตีสวิภันซ์ เป็นต้น และให้สมบัติบางประการของกึ่งกรุปย่อย-วิภันซ์เหล่านั้น พร้อมกับจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปชนิดต่าง ๆ ในเทอมของกึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ Mordeson และคณะ (Mordeson et al., 2003) ได้ศึกษาทฤษฎีกึ่งกรุปวิภันซ์และบทประยุกต์ของทฤษฎีกึ่งกรุปวิภันซ์

โครงสร้างย่อยวิภันซ์ของพีชคณิตได้รับการศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง Bhakat และ Das (Bhakat & Das, 1996) ได้แนะนำ (α, β) -กรุปย่อยวิภันซ์ของกรุปเมื่อกำหนดให้ $\alpha, \beta \in \{\epsilon, \in, \vee q, \wedge q\}$ และ $\alpha \neq \in \wedge q$ และแสดงให้เห็นว่า $(\epsilon, \in \vee q)$ -กรุปย่อยวิภันซ์ของกรุปเป็นนัยทั่วไปของกรุปย่อยวิภันซ์ Jun และ Song (Jun & Song, 2006) ได้แนะนำ (α, β) -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ และ (α, β) -ไอตีสภายในวิภันซ์ของกึ่งกรุป และพบว่า $(\epsilon, \in \vee q)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุปเป็นนัยทั่วไปของกึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ Shabir และคณะ (Shabir et al., 2010, pp. 161-175) ได้ศึกษาโครงสร้าง (α, β) -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ชนิดที่ซึ่งถูกเรียกว่า (α, β) -ไอตีสวิภันซ์ (α, β) -ไอตีสคูวิภันซ์ และ (α, β) -ควอซี-ไอตีสวิภันซ์ และพบว่า $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอตีสวิภันซ์ $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอตีสคูวิภันซ์และ $(\epsilon, \in \vee q)$ -ควอซี-ไอตีสวิภันซ์เป็นนัยทั่วไปของไอตีสวิภันซ์ ไอตีสคูวิภันซ์และควอซี-ไอตีสวิภันซ์ ตามลำดับ Shabir และคณะ (Shabir et al., 2010, pp. 1473-1493) ได้ทำการศึกษาและพัฒนาโครงสร้างย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุปและได้แนะนำโครงสร้าง $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -ไอตีสวิภันซ์ และ $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -ไอตีสคูวิภันซ์ของกึ่งกรุป พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่า $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -ไอตีสวิภันซ์ และ $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -ไอตีสคูวิภันซ์เป็น นัยทั่วไปของ $(\epsilon, \in \vee q)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอตีสวิภันซ์ และ $(\epsilon, \in \vee q)$ -ไอตีสคูวิภันซ์ ตามลำดับ พร้อมกับจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุปปกติภายในและกึ่งกรุปปกติในเทอมของ $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์เหล่านั้น Shabir และ Ali (Shabir & Ali, 2013) ได้ศึกษา $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -ไอตีสวิภันซ์ และ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -ไอตีสคูวิภันซ์ของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -ไอตีสวิภันซ์ และ $(\epsilon, \in \vee q_k)$ -ไอตีสคูวิภันซ์ ตามลำดับ และใช้ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์เหล่านั้นในการจำแนกลักษณะเฉพาะของกึ่งกรุป

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ากึ่งกรุปย่อยวิภันซ์และกึ่งกรุปย่อยวิภันซ์วางนัยทั่วไปของกึ่งกรุป มีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาทฤษฎีกึ่งกรุป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาและพัฒนาถึงกรุปย่อยวิภันซ์วางนัยทั่วไปของ กึ่งกรุป โดยผู้วิจัยได้แนะนำ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์

ของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปชนิดหนึ่งของ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อย-วิภันซ์ พร้อมกับให้
ลักษณะเฉพาะบางประการของ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาโครงสร้างที่เป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป
และหาลักษณะเฉพาะบางประการของนัยทั่วไป $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และเก็บรวบรวมข้อมูล
จากงานวิจัยที่มีการศึกษามาแล้ว พร้อมทั้งได้ศึกษาแนวทางใหม่ๆ ด้วย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างปัญหาใหม่จากทฤษฎีบทเดิมที่เคยศึกษาไว้
3. ดำเนินการพิสูจน์
4. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

กำหนดให้ $\emptyset \neq \Delta \subseteq [0, 1]$ และ $0 \leq \lambda < \mu \leq 1$ และให้ S แทนกึ่งกรุป เรียกฟังก์ชัน

$f: S \rightarrow [0, 1]$ ว่า

เซตย่อยวิภันซ์ (fuzzy subset) (Zadeh, 1965) ของ S สำหรับเซตย่อยวิภันซ์ f ของ S

นิยามเซตย่อย $S_{(f;\Delta)}$ ของ S ดังนี้

$$S_{(f;\Delta)} = \{x \mid f(x) \geq \sup(\Delta) \text{ หรือ } f(x) \in \Delta \text{ หรือ } f(x) \leq \inf(\Delta)\}$$

ข้อสังเกต ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S ข้อความต่อไปนี้เป็นจริง

- (1) ถ้า $\Delta = (\lambda, \mu), \Delta = [\lambda, \mu), \Delta = (\lambda, \mu]$ หรือ $\Delta = [\lambda, \mu]$ แล้ว $S_{(f;\Delta)} = S$
- (2) ถ้า $\Delta = \{\lambda\}$ แล้ว $S_{(f;\Delta)} = S$
- (3) ถ้า $S_{(f;\Delta)} \neq S$ แล้ว $\sup(\Delta) > \inf(\Delta)$

บทนิยาม 1 (Mordeson et al., 2003) ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S เรียก f ว่า กึ่ง
กรุปย่อยวิภันซ์ (fuzzy subsemigroup) ของ S ถ้า

$$f(xy) \geq \min\{f(x), f(y)\}$$

สำหรับ $x, y \in S$

ตัวอย่าง 1 กำหนดให้ $S = \{0, x, y, z\}$ และการดำเนินการทวิภาค “•” บน S โดยนิยามดังนี้

•	0	x	y	z
0	0	0	0	0
x	0	0	0	0
y	0	0	x	0
z	0	0	x	x

จะได้ว่า S เป็นกึ่งกรุป (Mordeson et al., 2003) ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของ S ที่นิยามดังนี้

$$f(0) = 0.8, \quad f(x) = 0.6, \quad f(y) = 0.5, \quad f(z) = 0.3$$

จะพบว่า f เป็นกึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S

บทนิยาม 2 (Shabir & Ali, 2013) ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S เรียก f ว่า $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อย-วิภันซ์ $((\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -fuzzy subsemigroup) ของ S ถ้า

$$\max\{f(xy), \lambda\} \geq \min\{f(x), f(y), \mu\}$$

สำหรับ $x, y \in S$

จากบทนิยาม 1 และ 2 เราพบว่า ทุกกึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุปเป็น $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป แต่บทกลับไม่เป็นจริงซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง 2 กำหนดให้ $S = \{0, x, y, z\}$ และการดำเนินการทวิภาค “•” บน S โดยนิยามดังนี้

•	0	x	y	z
0	0	0	0	0
x	0	x	y	0
y	0	0	0	0
z	0	z	0	0

จะได้ว่า S เป็นกึ่งกรุป (Mordeson et al., 2003) และให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของ S ที่นิยามดังนี้

$$f(0) = 0.7, \quad f(x) = 0.6, \quad f(y) = 0.5, \quad f(z) = 0.8$$

จะพบว่า f เป็น $(\epsilon_{0.5}, \epsilon_{0.5} \vee q_{0.7})$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S แต่ f ไม่เป็นกึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S เพราะว่า

$$f(zz) = f(0) = 0.7 < 0.8 = f(z) = \min\{f(z), f(z)\}$$

ต่อไปเราจะแนะนำเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป

บทนิยาม 3 ให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S เรียก f ว่า Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ (Δ -fuzzy subsemigroup) ของ S ถ้าสอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้

$$(\forall x, y \in S) (xy \in S_{(f;\Delta)} \rightarrow \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\})$$

ตัวอย่าง 3 กำหนดให้ $S = \{a, b, c, d\}$ และการดำเนินการทวิภาค “*” บน S โดยนิยามดังนี้

*	a	b	c	d
a	a	a	a	a
b	a	a	a	a
c	a	a	a	b
d	a	a	b	c

จะได้ว่า S เป็นกึ่งกรุป (Mordeson et al., 2003) ต่อไปเรานิยามเซตย่อยวิภันซ์ f ของ S โดย

$$f(a) = 0.4, \quad f(b) = 0.6, \quad f(c) = 0.5, \quad f(d) = 0.3$$

จะพบว่า f เป็น $\{0.3, 0.5, 0.6\}$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S

แต่ f ไม่เป็น $(\epsilon_{0.3}, \epsilon_{0.3} \vee q_{0.6})$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S เพราะว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(b*c), 0.3\} &= \max\{f(a), 0.3\} \\ &= 0.4 \\ &< 0.5 \\ &= \min\{f(b), f(c), 0.6\} \end{aligned}$$

จากบทนิยาม 3 และเมื่อเรากำหนดให้ $\Delta = (\lambda, \mu)$ จะพบว่า เซตย่อยวิภันซ์ f ของกึ่งกรุป S เป็น (λ, μ) -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S ก็ต่อเมื่อ

$$\max\{f(xy), \lambda\} \geq \min\{f(x), f(y), \mu\} \text{ สำหรับ } x, y \in S$$

นั่นคือ f เป็น (λ, μ) -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S ก็ต่อเมื่อ f เป็น $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S ดังนั้น เราจึงสามารถสรุปได้ว่า Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุปเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป

เมื่อพิจารณา $\Delta = (\lambda, \mu), \Delta = [\lambda, \mu], \Delta = (\lambda, \mu]$ และ $\Delta = [\lambda, \mu]$ เราจึงได้ทฤษฎีดังต่อไปนี้

ทฤษฎีบท 1 ให้ f เป็นเซตย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S ข้อความต่อไปนี้สมมูลกัน

- (1) f เป็น (λ, μ) -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S
- (2) f เป็น $(\lambda, \mu]$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S
- (3) f เป็น $[\lambda, \mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S
- (4) f เป็น $[\lambda, \mu]$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S
- (5) f เป็น $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S

พิสูจน์ โดยบทนิยาม 2 บทนิยาม 3 และ $S_{(f;(\lambda,\mu))} = S_{(f;[\lambda,\mu])} = S_{(f;(\lambda,\mu])} = S_{(f;[\lambda,\mu])} = S$

ทฤษฎีบท 2 ถ้า f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S แล้ว f เป็น Ω -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S สำหรับเซตย่อยไม่ว่าง Ω ของ Δ โดยที่ $S_{(f;\Omega)} \subseteq S_{(f;\Delta)}$

พิสูจน์ สมมติ $\emptyset \neq \Omega \subseteq \Delta$, $S_{(f;\Omega)} \subseteq S_{(f;\Delta)}$, $x, y \in S$ และ $xy \in S_{(f;\Omega)}$ จะได้ว่า $xy \in S_{(f;\Delta)}$ เนื่องจาก f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S ทำให้ได้ว่า

$$\max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\}$$

เพราะฉะนั้น

$$\begin{aligned} \max\{f(xy), \inf(\Omega)\} &\geq \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Omega)\} \end{aligned}$$

ดังนั้น f เป็น Ω -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S □

ให้ f เป็นเซตย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S และ $\Delta \subseteq [\lambda, \mu]$ แล้ว $S_{(f;\Delta)} \subseteq S_{(f;[\lambda,\mu])}$ จาก

ทฤษฎีบท 1 และทฤษฎีบท 2 จะได้บทแทรก 3 โดยทันที

บทแทรก 3 ถ้า f เป็น $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป S แล้ว f เป็น Ω -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S สำหรับเซตย่อยไม่ว่าง Ω ของ $[\lambda, \mu]$

พิสูจน์ โดยทฤษฎีบท 1 ทฤษฎีบท 2 และแทน $\Delta = [\lambda, \mu]$

กำหนดให้ f และ g เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S นิยามเซตย่อยวิภันซ์ $f \wedge g$ (Mordeson et al., 2003) ของ S โดย

$$(f \wedge g)(x) = \min\{f(x), g(x)\} \text{ สำหรับ } x \in S$$

ทฤษฎีบท 4 ถ้า f และ g เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S แล้ว $f \wedge g$ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S

พิสูจน์ สมมติ $x, y \in S$ และ $xy \in S_{(f \wedge g; \Delta)}$ เราจะแยกพิจารณา 2 กรณี ดังนี้

กรณี 1: $(f \wedge g)(xy) = f(xy)$ จะได้ว่า $xy \in S_{(f; \Delta)}$

เนื่องจาก f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S จะได้ว่า

$$\max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\}$$

และทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{(f \wedge g)(xy), \inf(\Delta)\} &= \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\} \\ &\geq \min\{(f \wedge g)(x), (f \wedge g)(y), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

กรณี 2: $(f \wedge g)(xy) = g(xy)$ เราสามารถพิสูจน์โดยทำนองเดียวกับกรณี 1 ซึ่งทำให้ได้ว่า

$$\max\{(f \wedge g)(xy), \inf(\Delta)\} \geq \min\{(f \wedge g)(x), (f \wedge g)(y), \sup(\Delta)\}$$

ดังนั้น $f \wedge g$ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S

บทแทรก 5 (Shabir & Ali, 2013) ถ้า f และ g เป็น $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S แล้ว $f \wedge g$ เป็น $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S

พิสูจน์ โดยทฤษฎีบท 1 ทฤษฎีบท 4 และแทน $\Delta = (\lambda, \mu)$

กำหนดให้ f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S นิยามเซตย่อยวิภันซ์ f_Δ ของ S ดังนี้

$$f_\Delta(x) = \begin{cases} \max\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}; & x \in S_{(f; \Delta)} \\ \sup(\Delta) & ; x \notin S_{(f; \Delta)} \end{cases}$$

สำหรับ $x \in S$ และเราพบว่า $S_{(f_\Delta; \Delta)} = S$

บทตั้ง 6 ถ้า f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S แล้ว f_Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S ก็ต่อเมื่อ f_Δ เป็น กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S

พิสูจน์ ให้ $x, y \in S$ จะได้ว่า $xy \in S_{(f_\Delta; \Delta)}$ เนื่องจาก f_Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S จะได้ว่า

$$\begin{aligned} f_\Delta(xy) &= \max\{f_\Delta(xy), \inf(\Delta)\} \\ &\geq \min\{f_\Delta(x), f_\Delta(y), \sup(\Delta)\} \\ &= \min\{f_\Delta(x), f_\Delta(y)\} \end{aligned}$$

ดังนั้น f_Δ เป็น กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S ในส่วนบทกลับของทฤษฎีนี้ชัดเจน

ทฤษฎีบท 7 ถ้า f เป็นเซตย่อยวิภันซ์ของกึ่งกรุป S และ f_Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S แล้ว f เป็น

Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S

พิสูจน์ ให้ $x, y \in S$ และ $xy \in S_{(f; \Delta)}$ จะได้ว่า $xy \in S_{(f_\Delta; \Delta)}$ และ

$$f_\Delta(xy) = \max\{\min\{f(xy), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}$$

เนื่องจาก f_Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิภันซ์ของ S และบทตั้ง 6 จะได้ว่า

$$f_\Delta(xy) \geq \min\{f_\Delta(x), f_\Delta(y)\}$$

กรณี 1 $\min\{f_\Delta(x), f_\Delta(y)\} = f_\Delta(x)$ จะได้ว่า $f_\Delta(xy) \geq f_\Delta(x)$ ถ้า $x \notin S_{(f; \Delta)}$ จะได้ว่า $f_\Delta(x) = \sup(\Delta)$ และทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} &\geq \max\{\min\{f(xy), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= f_\Delta(xy) \\ &\geq f_\Delta(x) \\ &= \sup(\Delta) \end{aligned}$$

ฉะนั้น $f(xy) \geq \sup(\Delta)$ และทำให้ได้ว่า

$$\begin{aligned} \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} &= f(xy) \\ &\geq \sup(\Delta) \\ &\geq \min\{f(x), f(y), \sup(\Delta)\} \end{aligned}$$

ถ้า $x \in S_{(f; \Delta)}$ จะได้ว่า $f_\Delta(x) = \max\{\min\{f(x), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\}$ และจะได้

$$\begin{aligned} \max\{f(xy), \inf(\Delta)\} &\geq \max\{\min\{f(xy), \sup(\Delta)\}, \inf(\Delta)\} \\ &= f_\Delta(xy) \\ &\geq f_\Delta(x) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \max \{ \min \{ f(x), \sup(\Delta) \}, \inf(\Delta) \} \\
 &\geq \min \{ f(x), \sup(\Delta) \} \\
 &\geq \min \{ f(x), f(y), \sup(\Delta) \}
 \end{aligned}$$

กรณี 2 $\min \{ f_\Delta(x), f_\Delta(y) \} = f_\Delta(y)$ เราสามารถพิสูจน์ในทำนองเดียวกัน ซึ่งทำให้ได้ว่า

$$\max \{ f(xy), \inf(\Delta) \} \geq \min \{ f(x), f(y), \sup(\Delta) \}$$

ดังนั้น f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S

สรุปและอภิปรายผล

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้โครงสร้าง Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุปซึ่งเป็นนัยทั่วไปของ $(\epsilon_\lambda, \epsilon_\lambda \vee q_\mu)$ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัย และได้ลักษณะเฉพาะบางประการของ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุป ดังนี้

1. ถ้า f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S แล้ว f เป็น Ω -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S สำหรับทุกเซตย่อยไม่ว่าง Ω ของ Δ โดยที่ $S_{(f;\Omega)} \subseteq S_{(f;\Delta)}$
2. ถ้า f และ g เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S แล้ว $f \wedge g$ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S
3. f_Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S ก็ต่อเมื่อ f_Δ เป็นกึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S
4. ถ้า f_Δ เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S แล้ว f เป็น Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของ S

ข้อเสนอแนะ

เราสามารถใช้แนวคิดของ Δ -กึ่งกรุปย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุปเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาโครงสร้างใหม่ ๆ ของ Δ -ระบบย่อยวิกษณัยของกึ่งกรุปและพีชคณิตอื่นๆ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามอย่างสูง ที่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณทั้งหมดในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำแนะนำอันมีค่า ซึ่งทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Jun Y.B., and Song, S.Z. (2006). Generalized fuzzy interior ideals in semigroups. *Information Sciences*, 176, 3079–3093.
- Kuroki, N. (1981). On fuzzy ideals and fuzzy bi-ideals in semigroups, *Fuzzy Sets and Systems* 5, 203-215.
- Kuroki, N. (1982). Fuzzy semiprime ideals in semigroups. *Fuzzy Sets and Systems*, 8, 71-79.
- Kuroki, N. (1991). On fuzzy semigroups. *Information Sciences*, 53, 203-236.
- Kuroki, N. (1992). Fuzzy generalized bi-ideals in semigroups. *Information Sciences*, 66, 235-243.
- Kuroki, N. (1993). On fuzzy semiprime quasi-ideals in semigroups. *Information Sciences*, 75, 201-211.
- Mordeson, J.N., Malik, D.S., and Kuroki, N. (2003). *Fuzzy semigroups* (Vol. 131). Springer.
- Rosenfeld, A. (1971). Fuzzy groups. *Journal of mathematical analysis and applications*, 35(3), 512-517.
- Shabir, M, and Ali, M. (2013). Characterizations of semigroups by the properties of their $(\epsilon_\gamma, \epsilon_\gamma \vee q_\delta)$ -fuzzy ideals. *Iranian Journal of Science and Technology*, 37A2, 117-131.
- Shabir, M., Jun, Y.B., and Nawaz, Y. (2010). Characterizations of regular semigroups by (α, β) -fuzzy ideals, *Computers and Mathematics with Applications*, 59, 161-175.
- Shabir, M., Jun, Y.B., and Nawaz, Y. (2010). Semigroups characterized by $(\epsilon, \epsilon \vee q_k)$ -fuzzy ideals. *Computers and Mathematics with Applications*, 60, 1473-1493.
- Zadeh, L.A. (1965). Fuzzy sets. *Information and Control*, 8(3), 338-353.